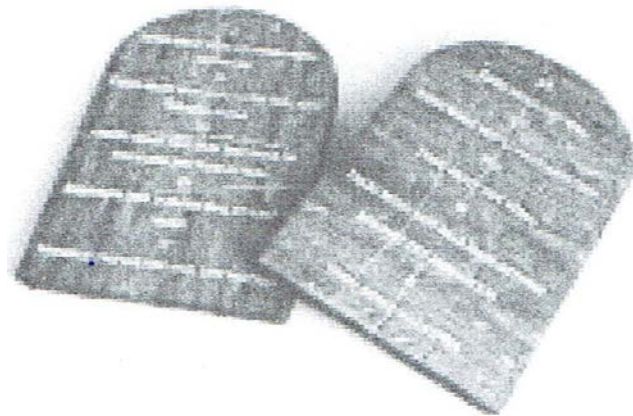

CO JEST DOBRE CO JEST ZŁE?

UWAGA!

Pomoce wizualne do lekcji można nabyć w większości biur i sklepów internetowych CEF.
By zapoznać się z listą biur CEF i sklepów internetowych CEF w Europie,
odwiedź www.teachkids.eu/pl i kliknij w "Lokalizacje".

CEF
SPOŁECZNOŚĆ
EWANGELIZACJI
DZIECI

Co jest dobre, co jest złe?

Tytuł oryginału: Right and wrong

Autor: Paul Reid

Ilustracje: Joab Penalva

Pomysły dodatkowe: Rachel Ball

Tłumaczenie: Czesław Bassara

Korekta polonistyczna: Agnieszka Zawronek

Redakcja i skład: Konrad Płudowski

Copyright © 2011, 2014 European Child Evangelism Fellowship

All rights reserved. Used by permission.

Wszelkie prawa zastrzeżone na całym świecie. (Wykorzystano za zgodą)

Można powielać jedynie do osobistego, pozbawionego zysku
i niekomercyjnego użytku. Wejdź na www.teachkids.eu/pl,
by poznać więcej szczegółów korzystania ze zbiorów.

Copyright dla polskiego wydania © 2014 Wydawnictwo CEF Press

Wszelkie prawa zastrzeżone.

Wydawnictwo CEF Press

Dworcowa 18

43-211 Piasek

e-mail: wydawnictwo@cefpress.pl

ww.cefpress.pl

ISBN 978-83-62246-36-6

Spis treści

Lekcja		Strona
Wstęp		4
Przegląd lekcji		7
Lekcja 1	Bóg powiedział nam, co jest dobre, a co złe	8
Lekcja 2	Tylko jeden Bóg	17
Lekcja 3	Pilnuj swojego języka!	24
Lekcja 4	Spędzaj niedzielę jak należy; pozostałe dni również!	31
Lekcja 5	Myśli i postępowanie	38
Lekcja 6	Nie mogę bez tego żyć	46

Wstęp

Dziesięć Przykazań: ich znaczenie w nauczaniu dzieci

Uczenie dzieci Dziesięciu Przykazań jest ważne, ponieważ żyją one w czasie, w którym wielu ludzi odrzuca absoluty dotyczące dobra i zła. Ludzie ci utrzymują, iż to, co dla jednych jest właściwe i dobre pod względem moralnym, dla innych może być złe. To, co jest przyjmowane i uznawane za właściwe w jednej kulturze lub w danym okresie, może być złe w innych uwarunkowaniach kulturowych. Wyznawanie absolutnych standardów stało się niemodne, a wielu ludzi nie ma pojęcia, że Biblia naucza właśnie na ich temat.

Celem poniższych lekcji jest przedstawienie nauczania oraz zastosowania nauczanych prawd na poziomie dziecka, ale jednocześnie chcemy przygotować je do przemyślenia danego tematu w przyszłości, kiedy będzie starsze. Na przykład, kiedy uczyliśmy szóstego przykazania „Nie zabijaj” (2 Mojż. 20:13)— krótko nawiążemy do problemu aborcji i eutanazji (jeśli słuchają nas starsze dzieci). Kiedy wyjaśniamy przykazanie dziesiąte — „Nie pożądaj domu bliźniego swego, nie pożądaj żony bliźniego swego ani jego sługi, ani jego służebnicy, ani jego wołu, ani jego osła, ani żadnej rzeczy, która należy do bliźniego twego,„ (2 Mojż. 20:17), skrótowo ukazujemy niebezpieczeństwo płynące z materializmu, który często jest głównym bohaterem reklam. Jeśli my, chrześcijanie, nie będziemy uczyć dzieci o zasadach moralnych, to świat wypełni ich życie wartościami fałszywymi.

Jest całkiem możliwe, że matka kogoś z dzieci w twojej grupie poddała się kiedyś aborcji. Być może życie innego z nich zostało złamane przez rozwód rodziców. Niektóre dzieci mogą być ustawicznie bombardowane ideą materializmu dzięki stale włączonemu telewizorowi. Musimy więc traktować te sprawy poważnie, z modlitwą i wyczuleniem.

Zanim ktokolwiek nawróci się do Chrystusa, musi wpierrw otrzymać świadomość potrzeby zbawienia; musi zrozumieć, że jest grzesznikiem, że ciąży na nim grzech. W dzisiejszych czasach wielu ludzi nie zdaje sobie sprawy z tego problemu. Porównują się raczej z innymi i uważają, że wszystko jest z nimi w porządku. Wszyscy ludzie, włączając w to chłopców i dziewczynki muszą poznać „prawo moralne” — Dziesięć Przykazań. Dopiero dzięki ich znajomości możemy stwierdzić, jak wiele nam brakuje jeśli chodzi o sprostanie Bożym standardom: „Dlatego z uczynków zakonu nie będzie usprawiedliwiony przed nim żaden człowiek, gdyż przez zakon jest poznanie grzechu” (Rzym. 3:20). Dzieci muszą mieć świadomość, że grzech jest przestępstwem przeciwko Bogu. Dlatego właśnie jest rzeczą absolutnie zasadniczą, byśmy uczyli dzieci o Bożych standardach jeśli chcemy, aby przychodziły one do Chrystusa i otrzymywały zbawienie. Tak samo jest rzeczą ważną, abyśmy uczyli dzieci, że nie możemy być usprawiedliwieni w oczach Bożych poprzez przestrzeganie przykazań. Wszyscy zgrzeszyliśmy i nie jesteśmy w stanie sprostać Bożym standardom. Możemy być usprawiedliwieni wyłącznie na podstawie zaufania Chrystusowi i przez przyjęcie Jego sprawiedliwości.

Jak posługiwać się tymi lekcjami?

Lekcja 1

Lekcja ta jest wprowadzeniem do lekcji następnych.

Lekcje 2-6

Każda z tych lekcji obejmuje dwa przykazania. Lekcja 6 zawiera podsumowanie Dziesięciu Przykazań. Lekcje te możemy wykorzystać w przeciągu sześciu tygodni. Alternatywnie, można uczyć każdego z przykazań odrębnie w ciągu dziesięciu lub jedenastu tygodni. Oczywiście jeśli nadarzy się szczególna potrzeba, można wybrać dowolne przykazanie na konkretną lekcję. Na przykład, jeśli w grupie czy też na obozie wystąpi problem kradzieży, można wybrać lekcję opartą na przykazaniu ósmym.

Nauczanie prawd biblijnych

W trakcie prowadzenia lekcji zwróć uwagę na to, aby opowiadane przez ciebie historie nie przysłoniły nauczania prawd biblijnych. Nie spełniamy swojej odpowiedzialności jako nauczyciele, kiedy opowiadamy dzieciom wyłącznie historie biblijne. Jest sprawą zasadniczej wagi, aby dzieci uczyły się prawd, z powodu których historie te zostały spisane, a my idziemy jeszcze krok dalej, pokazując dzieciom, co dana prawda oznacza dla ich codziennego życia. Oczywiście, że nie jesteśmy w stanie w ciągu jednej godziny przedstawić całe zawarte w historii nauczanie, dlatego w przypadku każdej lekcji dokonaliśmy wyboru jednej głównej prawdy. Nauczanie głównej prawdy wplątamy w bieg historii. Aby ułatwić ci przygotowanie do lekcji, części zawierające nauczanie oznaczyliśmy jako GP (Główna Prawda). W ten sposób oznaczamy nauczaną prawdę w treści lekcji.

Zauważysz, że dodatkowo wprowadziliśmy oznaczenia literowe N lub Z, aby zaznaczyć, dla jakiego rodzaju dzieci chcemy zastosować daną prawdę: dla dzieci Zbawionych lub Niezbawionych. Dodatkowo pomocne okażą się zdania typu: „Jeśli dotąd nie zaufałeś Panu Jezusowi, że On może odpuścić twój grzech...,” lub: „Jeśli przyjąłeś już odpuszczenie grzechów, to...”

Możesz uznać za konieczne przedstawienie zastosowania w taki sposób, aby lepiej odzwierciedlało ono potrzeby nauczanych przez ciebie dzieci. Czasami zastosowanie jest bardziej ukierunkowane na dzieci starsze, a akurat w twojej grupie są dzieci młodsze. Jeśli to jest konieczne, nie wahaj się wprowadzać pewnych urozmaiceń. Ważną rzeczą pozostaje, aby Słowo Boże koniecznie zostało zastosowane w życiu dzieci!

Dostępność nauczyciela dla dziecka

W trakcie przedstawiania Ewangelii napotkasz dzieci, które zareagują na jej przesłanie bez twojego udziału. Niektóre z nich od razu powiedzą ci o tym, że zaufały Panu Jezusowi Chrystusowi jako swojemu Zbawicielowi, a inne może później. Będziesz miał także do czynienia z dziećmi, które zechcą, abyś im trochę więcej pomógł. Mogą chcieć zadać jakieś pytania, być może będą potrzebować pomocy albo zachęty lub mogą mieć problemy z wypowiedzeniem swoich myśli. Z racji tego, że uczysz także dzieci zbawione, od czasu do czasu one także będą potrzebowały twojej rady w związku z przeżywaniem trudnych sytuacji. Być może będą one potrzebować dodatkowych wyjaśnień na temat osobistego zastosowania danej lekcji w ich codziennym życiu; mogą znajdować się w sytuacji, w której nie są pewni co na dany temat mówi Biblia; mogą także zechcieć podzielić się przeżywanym problemem tak, abyś mógł się o nie modlić, a w wielu przypadkach możesz być jedynym chrześcijaninem, od którego będą mogli oczekiwać wsparcia.

To właśnie dlatego jest rzeczą tak istotną, aby dzieci wiedziały, że jesteś dostępny, że mogą z tobą porozmawiać. Jest ważne, aby dzieci wiedziały kiedy i gdzie mogą przyjść, by z tobą porozmawiać. Wreszcie, jest to niezwykle ważne, aby niezbawione dzieci nie doszły do wniosku, że przyszły do Pana Jezusa dlatego, bo przyszły na rozmowę z tobą.

We wszystkich tych przypadkach nie powinienesz dzieciom mówić, że jesteś dla nich dostępny w tym samym czasie, kiedy przekazujesz zaproszenie Ewangelii. Chodzi o to, aby dzieci nie nabrały przekonania, że nie mogą przyjść do Chrystusa jeśli nie przyjdą do ciebie, albo że są zbawione, bo czekają na rozmowę z tobą.

Przykład rozmowy z dzieckiem niezbanionym

„Czy naprawdę chcesz żyć dla Pana Jezusa, ale dokładnie nie wiesz, w jaki sposób możesz do Niego przyjść? Z radością pokażę ci co na ten temat mówi Biblia; przyjdź, porozmawiamy. Pamiętaj tylko, że ja nie jestem w stanie pozbawić cię twojego grzechu. Może to zrobić tylko Pan Jezus, ale z radością pomogę ci lepiej zrozumieć, jak możesz do Niego przyjść.”

Przykład rozmowy z dzieckiem zbawionym

„Jeśli zaufałeś już Panu Jezusowi jako swojemu Zbawicielowi, ale nigdy mi o tym nie powiedziałaś,

proszę, możesz to zrobić dziś. Będę stał obok pianina po zakończeniu tego spotkania. Chciałbym wiedzieć o tym, że ty także zaufałeś Panu Jezusowi jako swojemu Panu i Zbawicielowi, tak abym mógł o ciebie się modlić, a może również w czymś ci pomóc."

Pamięciowe wiersze biblijne

Proponujemy nauczyć jednego lub dwóch przykazań podczas każdej lekcji biblijnej. Jeśli jednak w twojej grupie znajdują się małe dzieci to radzimy, abyś raczej wybrał kilka przykazań i gruntownie ich nauczył, dzięki czemu dzieci lepiej je zapamiętają. Jeśli będziesz starał się nauczyć wszystkich przykazań, dzieci mogą nie nauczyć się gruntownie żadnego z nich.

Przećwicz używanie pomocy wizualnych

Przećwiczenie używania pomocy wizualnych do danej lekcji jest bardzo ważne. Dokładnie zapoznaj się z zestawem ilustracji lub slajdami PowerPoint, abyś dokładnie wiedział, w którym momencie należy ich użyć.

Slajdy PowerPoint

Jeśli używasz lekcji w wersji PowerPoint, wybierzesz wersję składającą się z ilustracji i lekcję zawierającą tylko slajdy.

Dodatkowe pomoce wizualne

Na kawałku tektury umieść wyrazy przedstawiające główną prawdę dla każdej lekcji. Tekturę podklej flanelą albo kawałkami specjalnego papieru z filcem. (Wyrazy napisz tak, aby młodsze dzieci mogły z łatwością je odczytywać). Umieść tę kartę na tablicy na początku zajęć lub w momencie, kiedy w danej lekcji po raz pierwszy uczysz głównej prawdy.

Nauczanie dzieci młodszych

Lekcje te mogą okazać się trudne w przypadku nauczania dzieci malutkich. Ponieważ jednak większość Klubów Dobrej Nowiny skupia również młodsze dzieci, podajemy pomysły na dostosowanie nauczania dla tej właśnie grupy.

Pytania powtórkowe

Do każdej lekcji przygotowaliśmy pytania powtórkowe. Możesz posłużyć się nimi podczas danej lekcji albo w następnym tygodniu, zanim przejdiesz do kolejnego tematu.

Czas powtórki, jeśli przeprowadzony w sposób przemyślany, może być idealnym sposobem na ugruntowanie nauczanego materiału i to w atmosferze zabawy. Powtórka pomoże ci ...

1. przekonać się, na ile dzieci zrozumiały i zapamiętały przerabiany materiał,
2. zorientować się, na co powinieneś zwrócić uwagę, aby dzieci zapamiętywały lepiej,
3. wprowadzić atmosferę zabawy podczas zajęć. Dzieci lubią współzawodniczyć i oczekują na tę część programu. Oczywiście jest to coś więcej niż zabawa; jest to także czas uczenia się.

W tym podręczniku podajemy pytania zawężone do danej lekcji. Można również dołączyć pytania dotyczące pieśni, wiersza czy jakichkolwiek nauczanych przez ciebie treści. W ten sposób dzieci będą wiedzieć, że każda część programu jest ważna.

Przegląd lekcji

Lekcja	Główna prawda	Zastosowanie	Wiersz pamięciowy
Bóg powiedział nam, co jest dobre, a co złe 2 Mojż. 19-20	Bóg powiedział nam, co jest dobre, a co złe.	Niezbawione i zbawione: Słuchaj tego, co mówi Bóg i bądź posłuszny Jego przykazaniom	„Nie będziesz miał innych bogów obok mnie!” (2 Mojż. 20:3)
Tylko jeden Bóg 2 Mojż. 20:3-6; 32; 34:1-7.28-35	Jest tylko jeden Bóg!	Niezbawione: Odwróć się od swego grzechu i zaufaj Bogu! Zbawione: Miłuj Boga z całego swego serca!	„Nie czyn sobie podobizny rzeźbionej czegokolwiek!” (2 Mojż. 20:4)
Pilnuj swojego języka! 2 Mojż. 20:7.16 Jakub 3:1-12	Bóg mówi: Pilnuj swojego języka.	Niezbawione: Uznaj, że złamałeś prawo Boga swoim językiem i poproś Go o odpuszczenie! Zbawione: Używaj swojego języka, aby zachęcać i pomagać!	„Nie nadużywaj imienia Pana, Boga twojego!”(2 Mojż. 20:7) i może także „Nie mów fałszywego świadectwa przeciw bliźniemu swemu!! (2 Mojż. 20:16)
Spędzaj niedzielę jak należy; pozostałe dni również! 2 Mojż. 20:8-12	Wykorzystuj dobrze każdy dzień!	Niezbawione: Poproś Boga o odpuszczenie grzechów przez Pana Jezusa Zbawione: Spędzaj niedzielę i inne dni tak, jak postanowił Bóg.	„Pamiętaj o dniu sabatu, aby go święcić!” (2 Mojż. 20:8) i może „Czcij ojca swego i matkę swoją!”(2 Mojż. 20:12)
Myśli i postępowanie 2 Mojż. 20:13-14; Mat. 5:21-22.27-30	Bóg zna twoje myśli tak samo, jak twoje czyny.	Niezbawione: Poproś Boga, aby odpuścił ci twój grzech przeciwko Niemu. Zbawione: Pilnuj swych myśli i swoich czynów.	„Nie zabijaj!” (2 Mojż. 20:13) i może „Nie cudzołóż!” (2 Mojż. 20:14)
Nie mogę bez tego żyć 2 Mojż. 20:15.17; Mat. 19:16-26; Mar. 10:17-22; Łuk. 18:18-27	Bóg chce, abyś był zadowolony z tego, co masz.	Niezbawione: Poproś Boga, aby odpuścił twój grzech i zbawił cię! Zbawione: Podziękuj Bogu za wszystko, co ci dał i dziel się tym z innymi.	„Nie kradnij!” (2 Mojż. 20:15) i..., „Nie pożądaj!” (2 Mojż. 20:17)

Lekcja 1

Bóg powiedział nam, co jest dobre, a co złe

Fragment Biblii dla nauczyciela

2 Mojż. 19-20

Główna prawda

Bóg powiedział nam, co jest dobre, a co złe.

Zastosowanie

Dzieci niezbawione i zbawione: Słuchaj tego, co mówi Bóg i bądź posłuszny Jego przykazaniom

Wiersz pamięciowy

„Nie będziesz miał innych bogów obok mnie!” (2 Mojż. 20:3)

W trakcie nauczania tego wiersza możesz posłużyć się cyfrą 1 (Została włączona do zestawu ilustracji). Zakryj zwizualizowaną cyfrę oznaczającą inne przykazanie (chodzi o to, aby dzieci widziały tylko tę cyfrę, która określa przykazanie, którego uczysz). Alternatywnie możesz wyciąć daną pomoc wizualną, podkleić ją filcem i zawiesić na tablicy flanelowej.

Ucząc młodsze dzieci posługuj się zwizualizowaną cyfrą za każdym razem, kiedy odnosisz się do danego przykazania. To pomoże małym dzieciom w zapamiętaniu przykazania.

Pomoce wizualne

- Zestaw ilustracji: 1-1; 1-2; 1-3; 1-4; 1-5; 1-6 i 1-

7. albo

- PowerPoint: 1-1; 1-2; 1-3; 1-4; 1-5; 1-6 i 1-

7. oraz

- do przedstawienia wstępu: dwa puppety, gałązka o długości 25 cm i linijka (przynajmniej jeden z puppetów musi mieć ręce, w których utrzyma małą linijkę).

- Napisy: „Bóg powiedział nam, co jest dobre, a co złe” (główna prawda) i „Słuchaj tego, co mówi Bóg i bądź posłuszny Jego przykazaniom” (zastosowanie).

Napisy: „Exodus” (lub „Wyjście”) i „góra Synaj.”

„Spraw, aby Bóg był zawsze na pierwszym miejscu!”

- Znak „stop” i różne polecenia wypisane na kartkach

Zarys lekcji

Wstęp

Jacek i Zuzia rozmawiają na temat długości gałązki.

Bieg wydarzeń

- 1 Dzieci rozmawiają o tym, co jest dobre, a co złe.
- 2 Bóg ma odpowiedź na temat tego, co jest dobre, a co złe. GP
- 3 Lud w drodze z Egiptu do Ziemi Obiecanej.
- 4 Bóg ostrzega lud, aby nie zbliżał się do góry Synaj. GP
- 5 Bóg poprzez Mojżesza nadaje Dziesięć Przykazań. GP

Punkt kulminacyjny

Dlaczego przykazania Boga są dobre?

- On jest święty.
- On jest naszym Stworzycielem.
- On nas kocha i wie, co dla nas jest najlepsze. GP

Zakończenie

Co trzeba robić?

- Pamiętaj, co nam powiedział Bóg! GPZ, GPN
- Uznaj fakt, że On zawsze ma rację i wszystko wie najlepiej. GPZ, GPN

Lekcja

Wstęp: Jacek i Zuzia rozmawiają na temat długości gałązki.

Posłuż się dwoma puppetami, aby pomóc dzieciom wyobrazić sobie dyskusję prowadzoną przez dwoje bohaterów. Jeśli nie chcesz używać puppetów, możesz poprosić dwóch pomocników (albo dwoje starszych dzieci), aby odegrali tę scenę.

Jacek: Cześć Zuzia! Wyglądasz dziś przepięknie!

Zuzia: Tak! Byłam na pływalni. Było cudownie! A ty gdzie byłeś?

Jacek: Ja sobie spacerowałem w lesie. Szkoda, że nie widziałas jak wspinałem się po drzewach. Spójrz tylko na tę piękną gałązkę, która znalazłem! Ma chyba 30 cm.

Zuzia: Nie może być, Jacku. Ma na pewno przynajmniej 40 cm.

Jacek: Coś ty! Ma 30 cm.

Zuzia: Mam w domu linijkę. Zmierzymy ją i przekonasz się, że to ja mam rację!

Idą do domu. Zuzia przykłada linijkę do gałązki.

Zuzia: Ma 25 cm. Czyli oboje byliśmy w błędzie.

Jacek: Jak to dobrze, że mamy linijkę, która pokazuje prawidłową odpowiedź.

Przebieg. wydarzeń: Dzieci rozmawiają o tym, co jest dobre, a co złe.

Ludzie sprzeczą się w sprawach o wiele ważniejszych niż to, jaka jest długość gałązki. Posłuchajmy sprzeczek trzech par dzieci. Oczywiście nie są to prawdziwe kłótnie!

Przykład 1

Dziecko A: Kradzież zawsze jest zła!

Dziecko B: Nie! Jeśli jesteś biedny lub głodny to masz prawo ukraść sobie trochę żywności.

Przykład 2

Dziecko A: Powiedziałeś nauczycielowi, że nie odpisałeś tego zadania domowego! Przecież to kłamstwo!

Dziecko B: Ależ nie. To jest w porządku, bo nie chciałem, aby mój kolega, ten od którego odpisywałem, miał jakieś kłopoty z tego powodu. Czasem po prostu trzeba skłamać.

Przykład 3

Dziecko A: Słyszałem ludzi mówiących, że wszystkie religie są dobre i że mamy wiele dróg prowadzących do tego samego Boga.

Dziecko B: Ależ nie! Biblia mówi, że jest tylko jedna droga do nieba, poprzez Pana Jezusa.

Niech dzieci wypowiedzą się na temat rozmów, których wysłuchały. Przedstaw dobitnie, że istnieje wiarygodny sposób dowiedzenia się, co jest dobre, a co złe.

Czy zadajesz sobie czasami pytanie, co jest dobre, a co złe? U kogo możemy znaleźć właściwą odpowiedź?

Bieg wydarzeń: Bóg ma odpowiedź na temat tego, co jest dobre, a co złe.

Bóg ma odpowiedź! To jest tak, jakby miał taką wielką linijkę i to dzięki niej jesteśmy w stanie ocenić, czy nasze odpowiedzi i postępowanie pokrywają się z prawdą. Tak naprawdę liczy się tylko to, co mówi Bóg. Dawno temu Bóg przekazał nam dziesięć ważnych zasad, abyśmy mogli stwierdzić, co jest dobre, a co złe. W ciągu najbliższych tygodni będziemy poznawać te zasady w naszej grupie. Możesz je odnaleźć w Biblii, w Drugiej Księdze Mojżeszowej, którą nazywamy również Księgą Wyjścia lub (po łacinie) Exodus. Wypowiedzmy wszyscy słowo „Exodus.”

Pokaż kartkę z napisem „Exodus.”

Bóg przekazał te zasady około trzech i pół tysiąca lat temu. To dawno, prawda? Stało się to jeszcze 1.500 lat przed przyjściem Pana Jezusa na ten świat.

Ilustracja 1-1

Bieg wydarzeń: Lud w drodze z Egiptu do Ziemi Obiecanej.

W tamtych czasach Hebrajczycy, wybrany lud Boży, przebywali w Egipcie. Byli w tym kraju niewolnikami i bardzo cierpieli. Egipcjanie zmuszali ich do ciężkiej pracy przy budowie swoich miast. Każdego dnia, w skwarze słonecznym, musieli wyrabiać cegły z mułu i gliny, a potem przenosić je na plac budowy i transportować wysoko na szczyty potężnych budowli. Egipcjanie zmuszali niewolników do bardzo, bardzo ciężkiej pracy, a kiedy Hebrajczycy nie byli w stanie wypracować dziennej normy, byli biczowani. Życie tych Hebrajczyków było niezwykle uciążliwe.

Bóg obiecał, że pewnego dnia wyprowadzi ich z Egiptu i zaprowadzi do nowej ziemi. Osobą, którą Bóg wybrał do misji wyprowadzenia Hebrajczyków był Mojżesz.

Ale faraon (to był ktoś w rodzaju króla w Egipcie) nie pozwalał Hebrajczykom na opuszczenie Egiptu. Bóg, Król Niebios jest o wiele mocniejszy niż jakikolwiek król na ziemi i to On przy pomocy kilku wspaniałych cudów sprawił, że Jego lud został uwolniony z tego uciążliwego życia w Egipcie.

Czy pamiętasz któryś z cudów dokonanych przez Boga po to, aby zmusić faraona, by ten wydał zezwolenie na wyjście Hebrajczyków z Egiptu?

Być może niektóre z dzieci będą pamiętać historię Mojżesza oraz wyjście (exodus) narodu izraelskiego z Egiptu, tak więc zachęć je, aby teraz opowiedziały o plagach, które Bóg zesłał na Egipt. Przy pokazywaniu następnego ilustracji podaj więcej informacji na ten temat.

Ilustracja 1-2

Tak! Bóg zmienił wodę płynącą w i'ce Nil w krew. Dotyczyło to także wody we wszystkich studniach i sadzawkach. To musiało być straszne. Ludzie nie mogli napić się wody z rzeki. Musieli usychać z pragnienia! Kopali rowy w ziemi w pobliżu rzeki i tak uzyskiwali odrobinę wody, ale było jej niewiele, a poza tym była niesmaczna.

Faraon wezwał Mojżesza i oświadczył mu, że jeśli Bóg przywróci wodę, to Hebrajczycy będą mogli odejść. Kiedy jednak Bóg tak zrobił, faraon zmienił zdanie i zawyrokował: „Nie! Nie możecie odejść!”

Bóg zesłał na ten kraj plagę żab. Czy możesz sobie coś takiego wyobrazić? Gdziekolwiek byś nie postawił kroku, wszędzie nadepnąłbyś na żabę — żaby byłyby także w twoim ubraniu, w twoich butach, a nawet w twoim łóżku!

Faraon był uparty. Hebrajczycy nie mogli wyjść z Egiptu!

Następnie Bóg zesłał plagę wszy, małych owadów, które lubią gnieździć się we włosach i na całym ciele. Ich ukąszenia sprawiają, że zaczynasz się wszędzie drapać. Ludzie w Egipcie ciągle drapali się po włosach, ramionach i po całym ciele. Było to strasznie nieprzyjemne!

Ale faraon nie zamierzał się poddać!

Bóg zesłał na Egipcjan plagę much. Uderzały ich w oczy, wlatywały do nosów, ust, pełzały po ich pokarmach!

Nawet to nie przekonało faraona, by wypuścić Boży lud!

W sumie było dziesięć plag. Ostatnia plaga zesłana przez Boga była najstraszniejsza. Bóg uczynił coś tak wielkiego, aby zmusić faraona do posłuszeństwa. Dziesiąta plaga polegała na tym, że tej szczególnej nocy w każdej egipskiej rodzinie musiał umrzeć najstarszy syn.

Jakże straszna była to noc! Możesz sobie wyobrazić krzyki, kiedy nad ranem poszczególne rodziny budziły się ze snu i stwierdzały, że najstarszy syn leży martwy w swoim łóżku. Jeśli tym najstarszym synem w rodzinie był ojciec, to on także leżał martwy. W całym kraju wszędzie słyhać było płacz i zawodzenie, a działo się to z powodu nieposłuszeństwa faraona i jego doradców. Nie usłuchali oni Boga i to dlatego musiał On karać ich coraz dotkliwiej.

Wreszcie faraon oświadczył: „Wynoście się! Wszyscy! Nie jestem w stanie dłużej znosić tej kary!” (na podstawie 2 Mojż. 12:31-32)

Tak więc cała rzesza Hebrajczyków przygotowywała się do wyjścia do nowej ziemi, tej, którą obiecał im Bóg.

Ilustracja 1-3

Cuda działy się nie tylko w Egipcie, ale także podczas wędrówki Hebrajczyków po pustyni.

Na przykład, Bóg rozdzielił wody Morza Czerwonego tak, aby lud był w stanie przejść je suchą stopą (2 Mojż. 14:21-22), kiedy zaś ludziom dokuczało pragnienie, Bóg dał im wodę ze skały (2 Mojż. 17:1-7). Kiedy cierpieli głód, Bóg zesłał im z nieba pokarm zwany „manną.” (2 Mojż. 16:4-31)

Po trzech miesiącach podróży Izraelici przybyli w pobliże góry Synaj. Właśnie na tej górze Bóg przekazał im Swoje zasady mówiące o tym co jest dobre, a co złe. ,

Pokaż kartkę z napisem „góra Synaj.”

To z tej góry Bóg wezwał Mojżesza, aby przyszedł i Go wysłuchał. Bóg obwieścił mu, że nada ludowi pewne prawa, które powinien przestrzegać. Izraelici byli szczególnym ludem wybranym przez Boga i dlatego mieli być posłuszni wobec Jego praw.

Ilustracja 1-4

Kiedy Mojżesz wrócił z góry Synaj, zapytał ludzi, czy zechcą być posłuszni temu, co nakazuje im Bóg.

„Tak” — odpowiedzieli wszyscy.

Wobec tego Mojżesz oznajmił Bogu, że lud złożył obietnicę posłuszeństwa.

Przebieg wydarzeń: Bóg ostrzega lud, aby nie zbliżał się do góry Synaj.

Tak więc Bóg przekazał Mojżeszowi kilka nadzwyczaj ważnych pouczeń w związku z tym, co miało się wydarzyć.

Przeczytaj: 2 Mojż. 19:10-11.

„I rzekł Pan do Mojżesza: Idź do ludu i nakaż im, by przygotowali się na święto dziś i jutro i wyprali swoje szaty, by byli gotowi na trzeci dzień, gdyż trzeciego dnia zstąpi Pan na oczach całego ludu na górę Synaj,,

W trzy dni po tej zapowiedzi można było usłyszeć grzmoty, a także zobaczyć błyskawice oraz gęstą chmurę unoszącą się nad szczytem góry. Rozległ się przeraźliwy głos trąby. Posłuchajcie ...

Przeczytaj: 2 Mojż. 19:18-19 (powoli i uroczystym tonem)

„A góra Synaj cała dymiła, gdyż Pan zstąpił na nią w ogniu. Jej dym unosił się jak dym z pieca, a cała góra trzęsła się bardzo. A głos trąby wzrastał się coraz bardziej. Mojżesz przemawiał, a Bóg odpowiadał mu głosem.,,

W ten sposób Bóg przygotowywał Swój lud do wysłuchania Jego praw.

Jak myślisz, dlaczego Bóg sprawił, że góra dymiła i trzęsła się jak wulkan? Dlaczego potrzebny był przeraźliwy głos trąby? Dlaczego lud został ostrzeżony, by nie podchodzić do góry, ani nawet jej nie dotykać?

W ten niesamowity sposób Bóg dowiódł swojemu ludowi, że to On jest świętym i doskonałym Bogiem. On nie jest w stanie dopuścić się czegoś złego. Wszystko co złe jest dla Niego straszne. My, którzy dopuszczamy się tak wielu złych rzeczy, nie możemy lekkomyślnie stawać w Jego obecności. Nasz grzech oddziela nas od Boga. Grzechem nazywamy rzeczy, które nie podobają się Bogu, takie jak mówienie kłamstw, nieposłuszeństwo wobec rodziców, oszukiwanie w szkole, albo wpadanie w gniew.

Ale Bóg bardzo nas kocha i to On sprawił, iż pomimo tego, że jesteśmy grzesznikami, mamy możliwość przyjścia do Niego, a nawet możemy stać się częścią Jego wielkiej rodziny. W jaki sposób Bóg tego dokonał? Posłał On swojego własnego Syna, Pana Jezusa, by zamieszkał tutaj na ziemi, a potem umarł na krzyżu za wszystkie złe rzeczy, których dopuściliśmy się. Właśnie dlatego, że Pan Jezus został ukarany za nasze grzechy, Bóg jest w stanie przebaczyć nam nasze winy i możemy zbliżyć się do Niego.

Ilustracja 1-5

Bieg wydarzeń: Za pośrednictwem Mojżesza Bóg nadaje Dziesięć Przykazań.

W pewnym momencie Bóg wezwał Mojżesza na szczyt góry. Mojżesz zapewne odczuwał strach na myśl, że miał pójść na sam szczyt i tam słuchać tego, co Bóg miał do powiedzenia. To musiało być wspaniałe przeżycie, coś niezwykle ważnego.

Bóg ustanowił Dziesięć Przykazań oraz podał wiele innych pouczeń. Kazał On wypisać te przykazania na dwóch kamiennych tablicach. (2 Mojż. 31:18) Nie wiemy dokładnie, w jaki sposób Bóg to zrobił. Niektórzy wyobrażają sobie, że silny promień światła padł na kamienną tablicę za każdym razem, kiedy nadawane było kolejne przykazanie. Niektóre z nich mówią nam o tym, co musimy robić, bo to jest dobre, a niektóre o tym, czego nie wolno czynić, bo to jest złe. Mojżesz miał potem powiedzieć ludziom o tym wszystkim, co nakazał Bóg. Przykazania te nie dotyczą tylko Hebrajczyków. Są one przeznaczone dla każdego z nas. Bóg sprawił, że dotarły one także do nas. Nie są wryte w kamieniu, ale są wydrukowane w naszych Bibliach.

Ilustracja 1-6

Punkt kulminacyjny: Dlaczego Bóg ma prawo nam rozkazywać?

Stwierdziliśmy, że Bóg jest Tym, który zna odpowiedź na pytanie: co jest dobre, a co złe. Ale może spytasz: „Dlaczego tak jest, że to Bóg zna poprawną odpowiedź?” Pozwólcie, że podam wam trzy powody. Może będziecie w stanie odgadnąć odpowiedzi dzięki małym obrazkom, które będę pokazywać.

Punkt kulminacyjny: On jest święty.

Pokaż symbol jasnego okręgu. (Możesz zakryć pozostałe dwa symbole i pokazać je dopiero, kiedy będziesz omawiał pozostałe punkty).

Bóg zna odpowiedź, bo On jest święty, jest doskonały. Zawsze dotrzymuje Swoich obietnic. To właśnie On ostrzegł Hebrajczyków, aby nie zbliżali się do góry i nie dotykali jej, kiedy ta pogrążyła się w ogniu i dymie. Bóg zawsze mówi prawdę. Kiedy On coś mówi, możemy zaufać Jego słowom.

Punkt kulminacyjny: On jest naszym Stworzycielem.

(Pokaż symbol świata).

Bóg jest nie tylko święty, jest On także wielkim Stworzycielem całego wszechświata, gwiazd, słońca, wszystkiego, co nas otacza. On stworzył ciebie i mnie.

Punkt kulminacyjny: On nas miłuje i wie, co jest dla nas najlepsze.

(Pokaż symbol krzyża).

Ponieważ Bóg nas stworzył, to wie On również dokładnie, czego potrzebujemy i właśnie dlatego nadał nam Swoje prawa.

Bóg wie co jest dobre, a co złe, ponieważ On jest święty, stworzył nas i bardzo nas kocha. Czasami zasady, które nam przekazał wydają się bardzo trudne i mogą nam się nie podobać, ale zostały one ustanowione dla naszego dobra. Twoi rodzice także ustalili pewne zasady wobec ciebie. Na przykład oczekują, że pójdziesz spać o umówionej porze. Dlaczego? Dlatego, że cię kochają i wiedzą, że potrzebujesz snu.

Wyobraź sobie, że mówisz swojej mamie, albo komuś, kto cię wychowuje: „Chciałbym sam zjeść całą tabliczkę czekolady.” Pewnie w odpowiedzi usłyszysz: „O, nie możesz! Nie ruszaj tej czekolady.” Dlaczego usłyszałeś taką odpowiedź? Czy dlatego, że mama cię nie kocha? Oczywiście, że cię kocha, ale wie również, że gdybyś zjadł tak dużo czekolady naraz, to mógłbyś się rozchorować. Właśnie dlatego, że mama cię kocha, słyszysz od niej: „Nie rób tego!” Podobnie jest w przypadku Pana Boga, który przekazał nam zasady dlatego, bo nas kocha. On dowiódł Swojej miłości wobec nas na wiele innych sposobów: dał ci rodziców, zdrowie, daje jedzenie, ubranie. Ale ponad wszystko, dał nam Swojego Syna, Pana Jezusa, który został ukarany za nasze grzechy.

Zakończenie: Co powinniśmy teraz zrobić? Pamiętaj, co nam powiedział Bóg! Uznaj fakt, że On ma rację i wie, co jest najlepsze.

Co powinniśmy czynić?

Pomyśl o tym, co Bóg powiedział nam w Biblii.

Pamiętaj o tym, że Bóg ma właściwą odpowiedź.

Zrozum, że to co On mówi jest dla twojego dobra.

Przyjmij to, co On mówi.

Pytania powtórkowe

1. Kto zawsze wie, co jest dobre, a co złe? (Bóg).
2. Dlaczego możemy przyjąć Jego odpowiedzi? Podaj dwa powody. (Podczas lekcji podaliśmy trzy powody: On jest święty, On jest naszym Stwórcą, On nas miłuje i wie, co dla nas jest najlepsze).
3. Czasami nasi rodzice ustalają zasady, które mogą nam się nie podobać, ale są one pomyślane dla naszego dobra. Podaj jeden przykład. (Odpowiedzi mogą być różne. Przykłady podane w lekcji to: rodzice określają porę snu, albo nie pozwalają na zjedzenie całej czekolady).
4. W której Księdze Biblii znajdujemy Dziesięć Przykazań? (W 2 Księdze Mojżeszowej, inaczej w Księdze Wyjścia, albo Exodus).
5. W jakim miejscu Bóg nadał swoje prawa poprzez Mojżesza? (Na górze Synaj, na pustyni).
6. Skąd i dokąd wędrowali Hebrajczycy? (Z Egiptu do ziemi, która Bóg im obiecał, do Ziemi Obiecanej).
7. Czego chciał Bóg nauczyć Swój **lud**, kiedy sprawił, że góra Synaj zatrzęsała się i pograżyła w ogniu i dymie? (Że On jest świętym i doskonałym Bogiem).
8. Co miało się stać z ludźmi, którzy dotknęliby góry? (Umarliby).
9. Czego Bóg oczekuje od nas, kiedy mówi nam, co jest dobre, a co złe? (Chce, abyśmy uznali to, co On mówi i byli wobec Niego posłuszni).
10. Powtórz wiersz, którego dzisiaj nauczyliśmy się na pamięć. („Nie będziesz miał innych bogów obok mnie,, 2 Mojż. 20:3)

Praca dodatkowa

Znaki „stop”

Proponowana gra (na zakończenie spotkania klubu) pomoże ci wzmocnić prezentację głównej prawdy nauczanej na tej lekcji.

Poszczególne dzieci będą pokazywały grupie znak „stop” (patrz: strona 56). Przykazania muszą być związane z okazywaniem pomocy lub chęcią ochrony kogoś. Przygotuj przykazania na arkuszu papieru, tak aby poszczególne dzieci mogły je odczytać. Powinieneś określić, kogo każde z dzieci reprezentuje.

Pierwsze dziecko może odegrać rolę osoby pilnującej dzieci przechodzących przez przejście dla pieszych przed szkołą. Może pokazać napis „Stop! Nadjeżdża ciężarówka!”

Inne dziecko może odegrać rolę nauczyciela w szkole. Polecenie może być takie: „Stop! Nie biegaj po korytarzu, bo możesz zrobić komuś krzywdę.”

Kolejne dziecko może odegrać rolę mamy: "Stop! Wyłącz telewizor. Musisz odrobić zadanie."

Ktoś inny może odegrać rolę policjanta. „Stop! Przy tej ulicy wybuchł pożar. Nie wolno teraz tędy przechodzić. Możesz ucierpieć z powodu ognia i dymu."

Niech w tej grze weźmie udział tyle dzieci, ile będzie chętnych. Podsumuj w kilku słowach: Dokładnie w taki sam sposób postąpił Bóg, nadając nam Dziesięć Przykazań. Wiele z nich to takie znaki „Stop”: „Stop, nie zabijaj!”, Stop,

nie kradnij!", „Stop, nie mów fałszywego świadectwa!" Bóg nadał nam te przykazania, aby nam pomóc i aby nas chronić. On chciał, aby świat był miejscem szczęśliwym.

Prace dodatkowe dla młodszych dzieci

Pokoloruj pomoce wizualne — powtórz przykazanie.

Daj dzieciom do pokolorowania w domu kopię zwizualizowanej cyfry „1" Alternatywnie możecie kolorować je razem w grupie, a w ciągu następnych tygodni wkładać je do pudełka, które po zakończeniu tej serii lekcji dzieci będą mogły sobie zabrać do domu.

Lekcja 2

Tylko jeden Bóg

Fragmety Biblii dla nauczyciela: 2 Mojż. 20:3-6; 32; 34:1-7.28-35

Główna prawda: Jest tylko jeden Bóg!

Zastosowanie

Dzieci niezbawione: Odwróć się od swego grzechu i zaufaj Bogu!

Zbawione: Miłuj Boga z całego swego serca!

Wiersz pamięciowy: „Nie czyn sobie podobizny rzeźbionej czegokolwiek!” (2 Mojż. 20:4)

W trakcie nauczania tego wiersza możesz posłużyć się cyfrą 2 (Została włączona do zestawu ilustracji). Zakryj cyfrę oznaczającą inne przykazanie (chodzi o to, aby dzieci widziały tylko tę cyfrę, która określa przykazanie, którego uczysz). Alternatywnie możesz wyciąć daną pomoc wizualną, podkleić ją filcem i zawiesić na tablicy flanelowej.

Ucząc młodsze dzieci posługuj się zwizualizowaną cyfrą za każdym razem, kiedy odnosisz się do danego przykazania. To pomoże małym dzieciom w zapamiętaniu przykazania.

Pomoce wizualne

Zestaw ilustracji: 2-1; 2-2; 2-3; 2-4; 2-5; 2-6 i 2-7.

albo

PowerPoint: 2-1; 2-2; 2-3; 2-4; 2-5; 2-6 i 2-7.

oraz

- Dwa puppety we wstępie.
 - Napisy: „Jest tylko jeden Bóg!” (główna prawda) i „Miłuj Boga z całego swego serca!” (zastosowanie dla zbawionego dziecka).
 - Kopie arkuszy pracy dodatkowej (str. 23 i 57).
 - Pomoce wizualne dla młodszych dzieci
- Kopia zwizualizowanej cyfry „2” dla każdego dziecka.

Zarys lekcji

Wstęp

Jacek i Zuzia rozmawiają o bożkach egipskich.

Bieg wydarzeń

1	Mojżesz na górze.	GP
2	Lud prosi Aarona o odlanie złotego bożka.	
3	Ludzie oddają cześć cielcowi — złamanie pierwszego i drugiego przykazania.	GP
4	Pan Jezus mówi, na czym polega największe przykazanie.	GPZ
5	Mojżesz wraca i roztrzaskuje tablice.	
6	Bóg karze lud za jego bałwochwalstwo.	GPZ, GPN

Punkt kulminacyjny

Mojżesz idzie na górę po raz drugi i słucha Bożego głosu. Bóg po raz drugi nadaje przykazania.

Zakończenie

Mojżesz powraca z góry; jego twarz jaśnieje.

Lekcja

Wstęp: Jacek i Zuzia rozmawiają o bożkach egipskich.

Posłuż się dwoma puppetami. Możesz również poprosić dwóch pomocników (albo dwoje starszych dzieci), aby odegrali tę scenę.

Jacek: Cześć Zuzia! Jak się masz?!

Zuzia: Dobrze. Miałam cudowny tydzień. A ty?

Jacek: Ja też! A dzisiaj mamy przepiękny dzień. Tak wspaniale świeci słońce!

Zuzia: Jeśli chodzi o słońce to słyszałam, że dawno temu w Egipcie ludzie myśleli, że słońce jest bogiem. Modlili się do niego kiedy, na przykład, byli chorzy, albo kiedy chcieli, by trzoda im się pomnożyła.

Jacek: Ktoś policzył, ile bożków wyznawali Egipcjanie! Ponad 100!

Zuzia: Mam mętlik w głowie, bo ludzie w różnych krajach wyznają rozmaitych bogów i nadają im różne nazwy.

Jacek: Tak, trudno się połapać w tym, kto ma rację.

Zuzia: No cóż, chodźmy, pobawmy się!

Tak to jest, dzieci. Nie tylko nasze puppety mają mętlik w głowie. Wielu prawdziwych ludzi również nie wie co o tym myśleć. Tak więc zwróćmy się do Biblii i odkryjmy prawdę!

Ilustracja 2-1

Bieg wydarzeń: Mojżesz na górze.

Pamiętacie, jak w ubiegłym tygodniu mówiłem wam o tym, jak Bóg przemawiał do Mojżesza na górze Synaj? Bóg nadał wtedy swojemu ludowi dziesięć praw.

W ubiegłym tygodniu nauczyliśmy się o pierwszym z nich. Czy je pamiętacie?

Niech dzieci powtórzą wiersz.

„Nie będziesz miał innych bogów obok mnie,, (2 Mojż. 20:3).

Tak! Jest tylko jeden prawdziwy Bóg. On jest Stworzycielem wszystkich rzeczy. Jest On świętym Bogiem, który nas miłuje, Bogiem, o którym uczymy się w Biblii. Dzisiaj będziemy uczyć się drugiego przykazania.

Powtórz z dziećmi ten wiersz.

„Nie czyn sobie podobizny rzeźbionej czegokolwiek, co jest na niebie w górze, i na ziemi w dole, i tego, co jest w wodzie pod ziemią,, (2 Mojż. 20:4).

Bóg nie chce, abyśmy stawiali posągi lub bożki i modlili się do nich. Czy myślisz, że lud izraelski okazał się temu prawu posłuszny?

Mojżesz długo przebywał na górze Synaj, gdzie Bóg wyjaśniał mu Swoje przykazania. Bóg powiedział również Mojżeszowi o wielu innych rzeczach, o których lud izraelski powinien wiedzieć. Ludzie zgromadzeni na dole zaczęli się zastanawiać, „Gdzie jest Mojżesz? Już tyle tygodni jest na tej górze i nie wiemy, co się z nim stało”.

Ilustracja 2-2

Bieg wydarzeń: Lud prosi Aarona o odlanie złotego bożka.

Zwrócili się więc do brata Mojżesza, Aarona,: „Nuże, uczynj nam bogów, którzy pójda przed nami, nie wiemy bowiem, co się stało z owym Mojżeszem, mężem, który nas wyprowadził z ziemi egipskiej,, (2 Mojż. 32:1)

Chłopcy i dziewczynki, czy pamiętacie obietnicę z poprzedniego tygodnia, którą lud Izraela złożył, a którą teraz łamał?

Niech dzieci odpowiedzą.

Tak, obiecali, że będą posłuszni Panu! Ale teraz zapragnęli innych bogów. Które z przykazań Bożych łamali w ten sposób? Tak, przykazanie pierwsze, które mówi o tym, że nie wolno im było mieć żadnych innych bogów, oraz że mogli służyć i oddawać cześć tylko prawdziwemu Bogu.

Byli bliscy złamania także następnego przykazania. Aaron powiedział im: „Zdejmijcie złote kolczyki, które mają w uszach wasze żony, wasi synowie i wasze córki, i przynieście do mnie,, (2 Mojż. 32:2).

Lud tak właśnie postąpił, a potem Aaron zgromadził wszystkie ozdoby ze złota, rozniecił ogień i wszystko to stopił. Następnie przelał ciekłe złoto do glinianej formy w kształcie cielca

Ilustracja 2-3

Po jakimś czasie złoto ostygło i Aaron odłupał glinę. W taki sposób powstał złoty cielec. Następnie Aaron wziął odpowiednie narzędzie i zeszlifował nierówności. Wkrótce cielec był gładki i błyszczący.

Bieg wydarzeń: Ludzie oddają cześć cielcowi — złamanie pierwszego i drugiego przykazania.

Co teraz zrobią ludzie? W Biblii czytamy, że powiedzieli tak: „To są bogowie twoi, Izraelu, którzy cię wyprowadzili z ziemi egipskiej,, (2 Mojż. 32:4). Aaron wybudował przed cielcem ołtarz, aby lud mógł składać dla niego ofiary ze zwierząt.

Jakie przykazanie w tej chwili łamał lud izraelski? Tak, przykazanie drugie, w którym Bóg powiedział, że nie wolno robić posągów i oddawać im czci. Bóg nie chce, abyśmy robili sobie jakieś podobizny, czy też bożki ze złota, kamienia albo drewna. Mamy oddawać cześć wyłącznie Bogu. Jakże straszliwej rzeczy dopuścili się Izraelici! Powiedzieli, że to właśnie ten bóg wyprowadził ich z Egiptu.

Ilustracja 2-4

Czyżby zapomnieli o tym wszystkim, co uczynił dla nich Bóg? Ocalił ich przed Egipcjanami, kiedy ci pędzili za nimi. To On rozdzielił wody Morza Czerwonego i przeprowadził ich przez nie suchą stopą. Dawał im też wodę ze skały, a do jedzenia zsyłał stada przepiórek i mannę z nieba. Prowadził ich przy pomocy słupa ognistego. On jest jedynym prawdziwym Bogiem. Teraz zaś ludzie mówili, że to złoty cielec zrobił dla nich to wszystko.

Chłopcy i dziewczynki, spróbujmy zastanowić się i odpowiedzieć na następujące pytania:

-Jeśli usłyszysz, że ktoś powie: „Jest wiele religii i wielu bogów, każdy z tych bogów jest prawdziwy." — to co mówi na ten temat Biblia? (Jest tylko jeden prawdziwy Bóg).

- Albo, jeśli ktoś powie: „Istnieje wiele dróg do nieba." (Jedyną drogą do Boga jest Pan Jezus).

- Skąd możemy dowiedzieć się o jedynym prawdziwym Bogu? (Z Biblii).

- Co Biblia mówi o Bogu? Na przykład mówi nam, że On nas miłuje. O czym jeszcze mówi nam Biblia? (Jest On święty i dobry. Biblia mówi nam także o tym, że On jest Stworzycielem wszystkiego).

Bieg wydarzeń: Pan Jezus mówi, na czym polega największe przykazanie.

Pewnego razu, setki lat po tym jak żył Mojżesz, zapytano Pana Jezusa: „Nauczycielu, które przykazanie jest największe?” (Mat.22:36) A Pan Jezus odpowiedział: „Będziesz miłował Pana, Boga swego, z całego serca swego i z całej duszy swojej, i z całej myśli swojej” (Mat. 22:37).

Jeśli zaufałeś Panu Jezusowi jako swojemu Zbawicielowi to Bóg chce, abyś Go miłował z całego serca. Czy mówisz Mu o tym, że Go kochasz? Czy okazujesz Mu miłość robiąc to, co się Jemu podoba, w domu, w szkole i tutaj - na Klubie Dobrej Nowiny?

Lud Izraela zapomniał o tym, czego uczył ich Bóg, kiedy przemawiał z góry, która dymiła jak wulkan — że On jest wszechmocny i święty. Teraz zaczęli oddawać cześć cielcowi, który wcale nie był Bogiem.

Ilustracja 2-5

Bieg wydarzeń: Mojżesz wraca i roztrzaskuje tablice.

Nareszcie Mojżesz schodził z góry wraz z Jozuem, swoim pomocnikiem. Usłyszeli śpiewy i krzyki. Jozue pomyślał, że to zapewne jakaś bitwa, ale Mojżesz wiedział, co się działo. Bóg już mu powiedział, że lud zaczął oddawać cześć złotemu cielcowi i to na jego cześć śpiewano. Kiedy podeszli bliżej, zobaczyli ludzi tańczących i zanoszących modły do cielca.

Ilustracja 2-6

Mojżesz tak się rozgniewał, że rzucił na ziemię i roztrzaskał obie kamienne tablice, na których było wypisane Dziesięć Przykazań. W taki sposób pokazał, że przez swoje nieposłuszeństwo ludzie już złamali Boże prawa. Czy możesz odgadnąć, co zrobił ze złotym cielcem?

Przeczytaj na głos z 2 Mojż. 32:20.

„Potem wziął cielca, którego sobie zrobili, spalił go w ogniu, startł na proch, wsypał do wody i dał ją wypić synom izraelskim”

Bieg wydarzeń: Bóg ukarał lud za jego bałwochwalstwo.

Bóg bardzo surowo ukarał lud za jego nieposłuszeństwo i wielu ludzi tego dnia poniosło śmierć. Bóg musi także ukarać grzech, ale w swojej miłości przygotował rozwiązanie tego problemu. Później Bóg powiedział do Mojżesza, aby wyciosał z kamienia dwie tablice i wrócił na górę. Chciał jeszcze raz przekazać swojemu ludowi te Dziesięć Przykazań. Mojżesz poszedł na górę sam, ale zanim znów otrzymał przykazania, Bóg przypomniał, kim On jest.

Przeczytaj 2 Mojż. 34:6-7.

Przyjrzyjmy się, na ile różnych sposobów Bóg sam się przedstawił jaki On jest:

Niech dzieci liczą razem z tobą.

- „Panie, Panie, Boże miłosierny...”

Oznacza to, że Bóg nie karze ludzi tak, jak na to zasługują.

- „... i łaskawy...”

- „Łaskawy” oznacza, że daje nam to, na co nie zasługujemy.

- „...nieskory do gniewu...”

Oznacza to, że potrafi długo czekać.

- „...bogaty w łaskę i wierność...”

On jest pełen miłości i dotrzymuje Swoich obietnic.

- „...zachowujący łaskę dla tysięcy, odpuszczający winę, występki i grzech ...”

„Wina,” „występek” i „grzech” to różne słowa na określenie złych rzeczy, których się dopuszczamy łamiąc Boże przykazania.

Lud Izraela był bardzo oporny w uczeniu się tego, jak powinien miłować Boga i być Mu posłuszny. Jeśli jesteś prawdziwym chrześcijaninem, czy będziesz uważnie słuchał tego, co Bóg mówi do ciebie poprzez Biblię i czy będziesz Go prosił, aby pomagał ci miłować Go z całego serca i być Mu posłusznym?

Bóg jest święty i dlatego nienawidzi grzechu. Nie pozostawia winnego bez kary.

Jeśli nigdy nie poprosiłeś Boga, aby odpuścił twoje grzechy, to zasługujesz na karę od Niego. Zrobiłeś wiele rzeczy, które nie podobają się Bogu. Wypowiedziałeś słowa, które nie były prawdą, na różne sposoby krzywdziłeś innych ludzi; zapewne nie okazywałeś Bogu miłości z całego serca, czyż nie tak? A Bóg musi grzech ukarać i to właśnie dlatego posłał Swojego własnego Syna, abyś ty nie musiał być ukarany. To dzięki temu Bóg może odpuścić twoje grzechy. Czy jesteś gotów odwrócić się od swoich grzechów i poprosić Boga, aby odpuścił je i przyjął cię jako Swoje dziecko? Możesz zrobić to właśnie tutaj i teraz lub kiedy pójdziesz do domu. Jeśli chcesz, abym usiadł z tobą i osobiście wyjaśnił ci, jak możesz poprosić Boga, aby cię zbawił, to z radością z tobą porozmawiam. Przyjdź do mnie po spotkaniu i powiedz mi, że chcesz, aby Bóg cię zbawił.

Ilustracja 2-7

Punkt kulminacyjny: Mojżesz idzie na górę po raz drugi i słucha Bożego głosu. Bóg po raz drugi nadaje przykazania. Mojżesz po raz drugi udał się na szczyt góry. Przebywał tam czterdzieści dni i słuchał Boga, który przekazywał mu wiele ważnych rzeczy. Bóg jeszcze raz dał mu Dziesięć Przykazań zapisane na dwóch kamiennych tablicach.

Zakończenie: Mojżesz powraca z góry; jego twarz jaśnieje.

Kiedy minął ten wspaniały czas, kiedy Mojżesz przebywał na górze w obecności Pana, jego twarz zaczęła jaśnieć. Stało się tak ponieważ spędzał on czas ze świętym Bogiem. Zszedł z góry i nauczał lud tego wszystkiego, o czym powiedział mu Bóg.

Pytania powtórkowe

1. Jak brzmi pierwsze przykazanie? („Nie będziesz miał innych bogów obok mnie" — 2 Mojż. 20:3)
2. Jak brzmi drugie przykazanie? („Nie czyn sobie podobizny rzeźbionej czegokolwiek, co jest na niebie w górze, i na ziemi w dole, i tego, co jest w wodzie pod ziemią" — 2 Mojż. 20:4)
3. Jaką obietnicę złożył lud przed Bogiem, ale jej nie dotrzymał? (Obiecał, że będzie Bogu posłuszny).
4. Jak miał na imię brat Mojżesza? (Aaron).
5. Czego, według ludu izraelskiego, dokonał złoty cielec? (Wyprowadził ich z Egiptu).
6. Wymień trzy rzeczy, które Bóg zrobił dla Swojego ludu od czasu opuszczenia Egiptu. (Odpowiedzi mogą być różne. Przykłady, które są podane w lekcji mówią o tym, że Bóg ocalił ich przed Egipcjanami, rozdzielił wody Morza Czerwonego, aby byli w stanie przejść na drugą stronę suchą stopą, dostarczał im wody ze skały, a potem mannę i przepiórki jako pożywienie; Bóg prowadził ich przy pomocy ognistego słupa).
7. Co pokazał Mojżesz roztrzaskując obie tablice kamienne z zapisem Bożych praw? (Że lud już okazał nieposłuszeństwo wobec Bożych przykazań).
8. Co Bóg objawił Mojżeszowi na swój temat? Wymień trzy cechy Boga. (Na przykład: Bóg jest miłosierny, łaskawy, nieskory do gniewu, bogaty w łaskę i wierność, pełen miłości i dotrzymujący Swoich obietnic).
9. Które z przykazań Pan Jezus nazwał największym? („Będziesz miłował Pana, Boga swego, z całego serca swego i z całej duszy swojej, i z całej myśli swojej")
10. Jak długo Mojżesz przebywał z Bogiem na górze? (Czterdzieści dni).

Praca dodatkowa

Bóg chce być na pierwszym miejscu w twoim życiu. Przygotuj kopie wizualizowanych cyfr i połóż je w widocznym miejscu.

Wyjaśnij dzieciom, co mają robić. Dzieci, które wyrażą taką chęć mogą wychodząc zabrać jedną kopię. Na następnym spotkaniu będą mogły pokazać swoją pracę.

Praca dodatkowa dla młodszych dzieci

Daj dzieciom do pokolorowania w domu kopię zwizualizowanej cyfry „2" Mogą ją również pokolorować na zajęciach Klubu.

Zachęć dzieci, by każdego dnia dziękowały Bogu za to, że stworzył ten świat.

Lekcja 3

Pilnuj swojego języka!

Fragmety Biblii dla nauczyciela: 2 Mojż. 20:7.16; Jakub 3:1-12

Główna prawda: Bóg mówi: Pilnuj swojego języka!

Zastosowanie

Dzieci niezbawione: Przyznaj, że złamałeś Boże prawo używając swojego języka w zły sposób i poproś Boga o przebaczenie!

Dzieci zbawione: Używaj swojego języka aby zachęcać i pomagać!

Wiersz pamięciowy: „Nie nadużywaj imienia Pana, Boga twojego!” (2 Mojż.20:7)

i może także

„Nie mów fałszywego świadectwa przeciw bliźniemu swemu!” (2 Mojż. 20:16)

W trakcie nauczania tych wierszy możesz posłużyć się cyframi „3” i „9” (Zostały włączone do zestawu ilustracji). Zakryj cyfrę oznaczającą inne przykazanie (chodzi o to, aby dzieci widziały tylko tę cyfrę, która określa przykazanie, którego uczysz). Alternatywnie możesz wyciąć daną pomoc wizualną, podkleić ją filcem i zawiesić na tablicy flanelowej.

Ucząc młodsze dzieci posługuj się zwizualizowaną cyfrą za każdym razem, kiedy odnosisz się do danego przykazania. To pomoże małym dzieciom w zapamiętaniu przykazania.

Pomoce wizualne

- Zestaw ilustracji: 3-1; 3-2; 3-3; 3-4; 3-5; 3-6 i 3-7.

albo

- PowerPoint: 3-1; 3-2; 3-3; 3-4; 3-5; 3-6 i 3-7.

oraz

- Dwa puppety we wstępie.
- Napisy: „Pilnuj swojego języka!” (główna prawda) i „Używaj swojego języka aby zachęcać i pomagać!” (zastosowanie dla zbawionego dziecka).
- Biała tablica i flamaster (opcjonalnie).

Pomoce wizualne dla młodszych dzieci

- Model statku ze sterem.
- Figa i kilka winogron.
- Kopia zwizualizowanych cyfr „3” i „9”

Zarys lekcji

Wstęp

Jacek i Zuzia rozmawiają o Klubie Dobrej Nowiny.

Bieg wydarzeń

1. Przykłady „nadużywania Imienia Bożego.” GPZ, GPN
2. Przykłady „składania fałszywego świadectwa.” GPZ, GPN
3. Jedno zerwane ogniwo niszczy cały łańcuch. GPZ, GPN
4. Język jest podobny do małego steru (Jak. 3:3-4).
5. Język musi być ujarzmiany, tak jak ogień lub dzikie zwierzę (Jakub 3:5b-8). GPZ
6. Bóg ukarał lud za jego bałwochwalstwo. GPZ, GPN

Punkt kulminacyjny

Język przyrównany do źródła lub drzewa wydającego owoce (Jakub 3:11-12) GP

Zakończenie

Bóg daje nam rozkaz abyśmy uważali na to, jak używamy swojego języka. GPZ

Lekcja

Wstęp: Jacek i Zuzia rozmawiają o Klubie Dobrej Nowiny.

Posłuż się dwoma puppetami. Jeśli nie chcesz użyć puppetów, możesz poprosić dwóch pomocników (albo dwoje starszych dzieci), aby odegrali tę scenę.

Jacek: Cześć Zuzia! Miło cię znów widzieć!

Zuzia: Cześć Jacku, gdzie byłeś??

Jacek: Byłem na Klubie Dobrej Nowiny. Zapomniałaś, że dzisiaj było spotkanie?

Zuzia: Nie. Mama potrzebowała mnie, bo miała wiele rzeczy do zrobienia. Szkoda, że nie mogłam pójść. A o czym dzisiaj mówiliście?

Jacek: Nasz nauczyciel powiedział nam coś więcej na temat Dziesięciorga Przykazań. Mówił o tym, że mamy mówić to, co dobre, posługiwać się językiem we właściwy sposób.

Zuzia: Tak, słyszałam kiedyś jak pewni ludzie w autobusie rozmawiali ze sobą. Używali bardzo brzydkich słów! Jacek: Nie lubię, kiedy ludzie mówią brzydkie słowa lub kiedy kłamią. Chłopcy i dziewczynki, czy myślicie podobnie jak Jacek?

Dzisiaj przyjrzymy się dwóm przykazaniom, które mówią o tym, jak powinniśmy mówić. W obu tych przykazaniach Bóg nakazuje nam, abyśmy byli ostrożni w używaniu swojego języka.

Ilustracja 3-1

Potrzebujemy języka do mówienia. Wskaż na język i podaj kilka sposobów, jak można się nim posługiwać.

Na przykład, aby wydać dźwięk „a” musisz szeroko otworzyć buzię, a język trzymasz za dolnymi zębami; kiedy chcesz wypowiedzieć głoskę „t”, język układasz pomiędzy górnymi, a dolnymi zębami.

Już wcześniej nauczyliśmy się trzeciego przykazania. Powtórzmy go wszyscy razem: „Nie nadużywaj imienia Pana, Boga twojego, gdyż Pan nie zostawi bez kary tego, który nadużywa imienia jego” (2 Mojż. 20:7).

Bieg wydarzeń: Przykłady „nadużywania Imienia Bożego.”

Co to znaczy? Znaczy to, że jeśli używasz imienia Pana Jezusa, albo w ogóle mówisz o Bogu, to musisz robić to uważnie i z szacunkiem. Nie powinieneś wypowiadać Imienia Bożego lub imienia Jezus jeśli tak naprawdę nie masz zamiaru mówić o Bogu. Nigdy nie powinieneś mówić „Boże!”, „Jezu!”, „Chryste!” w formie przekleństwa lub jako nic nie znaczącego wezwania.

Podam wam kilka przykładów w jaki sposób ludzie łamią to przykazanie. Absolutnie, nigdy nie powinieneś tak postępować i chcę ci pomóc, abyś wiedział o co naprawdę chodzi.

Zapewne razi cię nadużywanie Imienia Bożego, lecz jeśli chcemy nauczyć dzieci unikania takich rozmów, trzeba będzie dostarczyć im kilku konkretnych przykładów, aby zrozumiały temat.

Jeśli chcesz, możesz nagrać kogoś, kogo dzieci nie znają i odtworzyć nagranie we właściwym momencie lub napisać tekst wypowiedzi na tablicy.

Ilustracja 3-2

- „Chryste Panie! Ale beznadziejny mecz!”

To straszliwy przykład nadużywania imienia Pana Jezusa Chrystusa. Czy ten człowiek wyraził się o Panu Jezusie z miłością i szacunkiem? Z pewnością nie! Tak naprawdę to użył Jego imienia w formie przekleństwa! W ten sposób złamał trzecie przykazanie.

- „Mój Boże! Jaka niespodzianka!”

Czy człowiek ten wyraził się o Bogu z szacunkiem? Nie! To nie mogło podobać się Bogu, ponieważ użył Jego imienia w lekceważący sposób.

- „Jezu, co za paskudna pogoda!”

Takich zdań także nie powinniśmy wypowiadać! To naprawdę poważna sprawa jeśli używasz języka w tak lekceważący i pozbawiony jakiegokolwiek czci sposób. W ten sposób łamiesz Boże prawo.

W naszym klubie Dobrej Nowiny używamy Imienia Boga lub imienia Pana Jezusa, lecz pewnie zauważyliście, że robimy to z wyjątkową czcią!

Czy zdarza ci się wypowiadać Boże Imię w nieodpowiedni sposób? To bardzo lekkomyślne z twojej strony. W ten sposób łamiesz jedno z Jego przykazań!

Potrzebujesz Bożego przebaczenia i Jego pomocy, abyś mówił we właściwy sposób i aby twoje słowa podobały się Bogu.

Bieg wydarzeń: Przykłady „składania fałszywego świadectwa.”

Przyjrzyjmy się jeszcze jednemu przykazaniu, które mówi o tym, jak nie należy mówić. Jest to przykazanie dziewiąte: „Nie mów fałszywego świadectwa przeciw bliźniemu swemu” (2 Mojż. 20:16).

Co to znaczy? Chodzi o to, abyś nie wypowiadał kłamstw na temat innych ludzi.

Ilustracja 3-3

Może coś stłukłeś, a mamie powiedziałaś, że zrobił to twój młodszy braciszek. W ten sposób złamałeś dziewiąte przykazanie! Albo może w szkole zabrałeś coś, co do ciebie nie należy, a kiedy nauczyciel zapytał cię o to, powiedziałaś: „Nic o tym nie wiem. Myślę, że zrobili to chłopcy z innej klasy.” Złamałeś przykazanie dziewiąte.

Może myślisz sobie: „To prawda, że robię złe rzeczy, ale nie jestem aż tak zły. Jestem o wiele lepszy od ludzi, których znam!” Ale w Bożych oczach złamałeś Jego prawa, a to naprawdę poważna sprawa.

Ilustracja 3-4

Bieg wydarzeń: Jedno zerwane ogniwo niszczy cały łańcuch.

Wyobraź sobie łańcuch, który ma dziesięć ogniw. Jesteś do niego przywiązany i zależy od niego twoje bezpieczeństwo. Wyobraź sobie, że dziewięć ogniw jest mocnych, ale jedno z nich pęka. Jaki jest pożytek z takiego łańcucha? Żaden, nawet jeśli pęka tylko jedno ogniwo.

Bóg mówi, że nawet jeśli złamiesz tylko jedno z Dziesięciu Przykazań, to w Bożych oczach jesteś winny.

W jednej z ksiąg Biblii znajdujemy sześć przykładów mówiących o tym, jak ważny jest sposób w jaki używamy naszego języka. Przeczytam wam z Biblii dwa wiersze, które mówią nam o dwóch małych rzeczach, które mają wpływ na dwie wielkie rzeczy.

Ilustracja 3-5

Bieg wydarzeń: Język jest podobny do małego steru (Jakub 3:3-4).

Przyjrzyjcie się temu obrazkowi i zobaczcie, czy będziecie w stanie odkryć dwie małe i dwie wielkie rzeczy?

Przeczytaj: Jakub 3:3-4

Tak, wędzidło w pysku konia jest bardzo małe, ale dzięki niemu można kierować wielkim zwierzęciem.

Ster jest bardzo mały, ale kieruje on całym wielkim statkiem.

Język jest bardzo małą częścią naszego ciała, ale może zrobić wiele dobrego lub złego w zależności od tego, jak go używamy.

Ilustracja 3-6

Bieg wydarzeń: Język musi być ujarzmiany, tak jak ogień lub dzikie zwierzę (Jakub 3:5b-8).

Przyjrzyjcie się temu obrazkowi i posłuchajcie kilku następujących wierszy. Mówią nam one o dwóch wielkich rzeczach, które mogą zrobić wiele dobrego, ale mogą też wyrządzić wielkie zło.

Przeczytaj: Jakub 3:5b-8

Tak, te dwa potężne żywioły to wielki ogień i dzikie zwierzę. Mogą one wyrządzić wielką krzywdę, jeśli się ich nie ujarzmi. A jednocześnie ogień albo pies lub koń mogą być przydatne, jeśli się nimi umiejętnie kieruje.

Twój język może wyrządzać wiele zła jeśli nie jest ujarzmiony, jeśli wypowiada kłamstwa albo nadużywa Imienia Bożego. A jednocześnie język może być pomocny, kiedy wobec innych wypowiada się słowa uprzejme i pełne zachęty. Jeśli Pan Jezus jest twoim Zbawicielem, to z pewnością może ci pomóc wypowiadać słowa miłe, nawet jeśli ktoś jest wobec ciebie nieuprzejmy.

Pomyślmy razem o tym, co miłego mógłbyś powiedzieć...

Niech dzieci powiedzą same.

... do chłopca lub dziewczynki, którzy zaczęli uczęszczać do twojej szkoły, ale jeszcze nie mają przyjaciół. (Dobra odpowiedź zasugeruje zaprzyjaźnienie się z takim dzieckiem — poprzez wspólną zabawę, siedzenie z nim w ławce itp.)

... komuś, kto dostał złą ocenę na klasówce i jest mu bardzo przykro. („Ale mi przykro. Myślę, że następnym razem pójdziesz ci lepiej.”)

... komuś, kto zgubił pieniądze i nadal rozpaczliwie ich szuka. (W odpowiedzi powinno się znaleźć: „Pomogę ci szukać”).

... komuś, komu zachorowała mama. (W przypadku dzieci wierzących dobrze by było, aby odpowiedź zawierała obietnicę: „Będę modlić się o twoją mamę i o ciebie”).

... mamie, która czuje się przemęczona. (Odpowiedź powinna zawierać słowa wdzięczności i okazanie chęci udzielenia pomocy).

... jeśli grasz w zespole, któremu nie wiesz się dobrze. Inny zawodnik mówi do ciebie, że jesteś beznadziejny i nie powinieneś znaleźć się w zespole! (Najlepszą reakcją będzie, jeśli nie powiesz nic, będziesz po prostu cicho).

Ilustracja 3-7

Punkt kulminacyjny: Język przyrównany do źródła lub drzewa wydającego owoce (Jakub 3:11-12)

Przyjrzyjmy się trzeciemu obrazowi. Są trzy rzeczy, które nie mogą zmienić się z dnia na dzień.

Przeczytaj: Jakub 3:11-12.

Źródło nie jest w stanie wydawać słodkiej wody jednego dnia, a następnego słonej. Drzewo figowe nie może wydawać fig, a następnego dnia oliwek, ani też krzew winny nie może wydawać winogron, a następnego dnia fig.

W ten sam sposób nie jest właściwe, abyśmy raz używali swojego języka do wypowiedzania dobrych słów, a za chwilę mówili „brudne” słowa, czy też kłamstwa lub przekleństwa.

Zakończenie

Jeśli zaufałeś już Panu Jezusowi jako swojemu Zbawicielowi to poproś Go, aby pomógł ci używać swojego języka tak, aby się Jemu podobać. Chcesz być podobny do źródła czystej, dobrej wody cały czas, prawda? Jako chrześcijanin nie powinieneś wypowiadać brzydkich, obraźliwych słów, a następnego dnia pięknie śpiewać na spotkaniu w Klubie Dobrej Nowiny! Każdego dnia proś Boga, aby pomagał ci używać twojego języka we właściwy sposób. Jeśli masz z tym problem, poproś Go, aby ci przebaczył.

Pytania powtórkowe

1. Co mamy na myśli, kiedy mówimy o „nadużywaniu Imienia Bożego?” (Jest to używanie Imienia Boga w sposób pozbawiony czci).
2. Co mamy na myśli, kiedy mówimy : „dawanie fałszywego świadectwa?” (posługiwanie się kłamstwem).
3. Wyjaśnij, czego możemy nauczyć się na podstawie tego obrazka? (pokaż ilustrację 3-4). (Jedno zerwane ogniwo oznacza, że cały łańcuch staje się bezużyteczny. W ten sam sposób złamanie jednego z Przykazań oznacza, że jesteśmy winni nieposłuszeństwa).
4. Dlaczego język można porównać do wędzidła w pysku konia? (Wędzidło jest małe, ale jest w stanie pokierować wielkim zwierzęciem. Podobnie język jest małą częścią ciała, ale może zrobić wiele dobrego lub wyrządzi wiele złego poprzez słowa, które wypowiadamy).
5. W jaki sposób język jest podobny do ognia? (Ogień może wyrządzić wiele szkody jeśli nie jest ujarzmiony, a jednocześnie może być użyteczny, kiedy się nad nim panuje. Podobnie jest z językiem, który może ranić, ale może też być błogosławieństwem dla innych).
6. W jaki sposób nasz język powinien być podobny do drzewa owocowego? (Drzewo owocowe zawsze przynosi ten sam rodzaj owocu. Nasze języki powinny zawsze wypowiadać te same treści. Nie powinno być tak, że raz mówimy coś dobrego, a za chwilę wypowiadamy „brudne” słowa, np. kłamstwa lub przekleństwa).
7. Podaj przykład, jak możesz okazać uprzejmość wobec dziadka, który na ciebie krzyknął i powiedział, abyś nie hałasował! (Odpowiedzi będą różne. Jedną z propozycji może być następująca: „Przepraszam, dziadku. Pójdę do swojego pokoju i tam się pobawię, żeby ci nie przeszkadzać).
8. Jak brzmi pierwsze przykazanie? („Nie będziesz miał innych bogów obok mnie” — 2 Mojż. 20:3)

9. Jak brzmi drugie przykazanie? („Nie czyn sobie podobizny rzeźbionej czegokolwiek, co jest na niebie w górze, i na ziemi w dole, i tego, co jest w wodzie pod ziemią" — 2 Mojż. 20:4)

10. Jak brzmi trzecie przykazanie? („Nie nadużywaj imienia Pana, Boga twojego, gdyż Pan nie zostawi bez kary tego, który nadużywa imienia jego" — 2 Mojż. 20:7)

Praca dodatkowa

Posługuj się językiem tak, abyś wypowiadał dobre słowa. Dzieci podają przykłady.

Praca dodatkowa dla młodszych dzieci

Pokolorujcie pomoc wizualną; powtórzcie przykazania. Daj dzieciom do pokolorowania w domu kopię zwizualizowanych cyfr „3" i „9" lub zachęć je do zrobienia tego na zajęciach Klubu.

Pod koniec zajęć posadź dzieci w kole. Niech po kolei podają sobie misia, np. w rytm muzyki. Kiedy muzyka ucichnie, dziecko, które zostanie z misiem w ręku ma powiedzieć coś miłego osobie siedzącej obok. Porozmawiajcie o tym, na czym polega używanie uprzejmych słów.

Lekcja 4

Spędzaj niedzielę jak należy; pozostałe dni również!

Fragmety Biblii dla nauczyciela: 2 Mojż. 20:8-12

Łuk. 4:14-30 Pan Jezus odwiedza synagogę w dzień sabatu.

Mar. 3:1-6 Pan Jezus uzdrowia w sabat człowieka z uschlą ręką.

Łuk. 24:1-8 Pan Jezus powstaje z martwych w pierwszym dniu tygodnia.

Dz. Ap. 20:7 Pierwsi chrześcijanie gromadzą się w pierwszy dzień tygodnia.

1 Kor. 16:1-2 Apostoł Paweł udziela poleceń na temat kolekty w niedzielę.

Obj. Jana 1:10-11 Po raz pierwszy pojawia się określenie „Dzień Pański.”

Łuk. 2:51 Pan Jezus był posłuszny Marii i Józefowi

Kol. 3:20 Posłuszeństwo rodzicom podoba się Bogu

Główna prawda: Bóg mówi: Wykorzystuj dobrze każdy dzień!

Zastosowanie

Dzieci niezbawione: Poproś Boga o odpuszczenie grzechów przez Pana Jezusa!

Dzieci zbawione: Spędzaj niedzielę i inne dni tak, jak postanowił Bóg!

Wiersz pamięciowy:

„Pamiętaj o dniu sabatu, aby go święcić!” (2 Mojż. 20:8)

i może

„Czcij ojca swego i matkę swoją!” (2 Mojż. 20:12).

W trakcie nauczania tych wierszy możesz posłużyć się cyframi „4” i „5” (Zostały włączone do zestawu ilustracji). Zakryj cyfrę oznaczającą inne przykazanie (chodzi o to, aby dzieci widziały tylko tę cyfrę, która określa przykazanie, którego uczysz). Alternatywnie możesz wyciąć daną pomoc wizualną, podkleić ją filcem i zawiesić na tablicy flanelowej.

Ucząc młodsze dzieci posługuj się zwizualizowaną cyfrą za każdym razem, kiedy odnosisz się do danego przykazania. To pomoże małym dzieciom w zapamiętaniu przykazania.

Pomoce wizualne

Zestaw ilustracji: 4-1; 4-2; 4-3; 4-4; 4-5; 4-6 i 4-7.

albo

PowerPoint: 4-1; 4-2; 4-3; 4-4; 4-5; 4-6 i 4-7.

oraz

- Dwa puppety we wstępie.
- Napisy: „Wykorzystuj dobrze każdy dzień!” (główna prawda) i „Spędzaj niedzielę i inne dni tak, jak postanowił Bóg!” (zastosowanie dla dziecka zbawionego).

Pomoce wizualne dla młodszych dzieci

- Kopia zwizualizowanych cyfr „4” i „5” (strona 62 i 63) dla każdego dziecka.

Zarys lekcji

Wstęp

Jacek i Zuzia rozmawiają na temat niedzieli.

Bieg wydarzeń

1.	Bóg nadał czwarte przykazanie: nie pracuj w sabat!	GP
2.	Pan Jezus poszedł do synagogi w dzień sabatu	GPZ
3.	Pan Jezus czynił dobrze w sabat	GPZ
4.	Pan Jezus przestrzegał piątego przykazania poprzez bycie posłusznym swoim rodzicom	GPZ

Zakończenie

Pomiędzy grzesznikiem a Bogiem rozciąga się wielka przepaść GPN

Lekcja

Wstęp: Jacek i Zuzia rozmawiają na temat niedzieli.

Posłuż się dwoma puppetami. Jeśli nie chcesz użyć puppetów, możesz poprosić dwóch pomocników (albo dwoje starszych dzieci), aby odegrali tę scenę.

Jacek: Cześć Zuzia! Jak się masz?

Zuzia: Cześć Jacku! Mam się świetnie. A czy ty miałeś dobry weekend?

Jacek: Tak, dobry! Udało mi się strzelić gola i moja drużyna wygrała. A jak było u ciebie?

Zuzia: W sobotę mieliśmy piknik rodzinny nad jeziorem. Było super! Chciałam popływać, ale woda była zbyt chłodna.

Jacek: A co robiłaś w niedzielę?

Zuzia: Och, do 11.00 wylegiwałam się w łóżku. Jak ja to lubię! Po południu oglądałam telewizję, a potem ćwiczyłam na pianinie.

Jacek: Mój wujek Tomasz zawsze w niedzielę rano idzie do kościoła i zaprasza mamę, tatę i mnie, abyśmy poszli z nim, lecz nigdy z tego nie skorzystaliśmy. Dla niego to bardzo ważne, żeby być w kościele każdej niedzieli. Jak myślisz, czy ja także powinienem tam pójść?

Zuzia: Nie mam pojęcia co ci odpowiedzieć.

Czyż to nie ciekawe pytanie? Jak powinniśmy spędzać niedziele, a właściwie, jak powinniśmy spędzać każdy dzień? Bóg ma dla nas odpowiedź w dwóch następujących przykazaniach. Przyjrzymy się im na dzisiejszym spotkaniu.

Ilustracja 4-1

Bieg wydarzeń: Bóg nadał czwarte przykazanie: nie pracuj w sabat!

Czwarte przykazanie brzmi: „Pamiętaj o dniu sabatu, aby go święcić” (2 Mojż. 20:8).

Bóg chce, abyśmy jeden dzień w tygodniu traktowali inaczej, niż pozostałe sześć. Powiedział Mojżeszowi, że siódmego dnia (w sabat) lud nie powinien wykonywać żadnej pracy. Ludzie mieli wypoczywać, a także umożliwić wypoczynek swoim sługom i zwierzętom. Bóg sam odpoczął po stworzeniu świata. Oczywiście Bóg nie potrzebował wypoczynku, ponieważ On nigdy się nie męczy; jest wszechmogący. Odpoczął, aby dać nam przykład. On wie, że po tygodniu pracy lub nauki każdy z nas potrzebuje wypoczynku. Wiemy z historii, że kilkakrotnie próbowano wprowadzić tydzień dziesięciodniowy (w miejsce siedmiodniowego), tak aby ludzie pracowali więcej i mieli mniej wolnego czasu. Nie udało się to jednak, ponieważ ludzie stawali się zbyt przemęczeni i zapadali na różne choroby. Bóg wiedział, że najlepiej będzie, aby tydzień miał siedem dni. W niedzielę powinniśmy wypoczywać po pracy. Możemy nabierać nowych sił, bawić się i przebywać w radosnej rodzinnej atmosferze.

Oczywiście są ludzie, którzy muszą w pracować w niedziele. Są to, na przykład, lekarze lub pielęgniarki w szpitalach, niektórzy kierowcy autobusów, maszyniści w pociągach i inni, którzy nie mogą przerwać pracy. Nie powinniśmy jednak pracą w niedziele obarczać innych. Na przykład, robiąc zakupy w niedzielę obarczamy ludzi pracą, którą mogliby wykonywać w ciągu pozostałych dni tygodnia.

Ilustracja 4-2

Bieg wydarzeń: Pan Jezus poszedł do synagogi w dzień sabatu

W jaki sposób Pan Jezus spędzał sabat? Posłuchajcie, kiedy będę czytać pewien wiersz z Biblii i powiedzcie mi, co **Pan Jezus robił** w sabat?

Przeczytaj: Łuk. 4:16

„I przyszedł do Nazaretu, gdzie się wychował, i wszedł według zwyczaju swego w dzień sabatu do synagogi, i powstał, aby czytać”.

Tak, Pan Jezus poszedł do synagogi. Synagoga była miejscem zgromadzeń Żydów.

Tak więc Pan Jezus miał w zwyczaju chodzić w sabat na nabożeństwa. Ten dzień miał być święty i szczególny. Bóg chce, abyśmy w tym dniu szczególnie rozmyślali o Nim i przebywali z innymi ludźmi, którzy Go kochają. W kościele i w Szkole Niedzielnej śpiewamy pieśni wyrażające wdzięczność wobec Boga, modlimy się do Niego i słuchamy Jego Słowa.

Jeśli jesteś chrześcijaninem, Bóg chce, abyś Go coraz lepiej poznawał. Jest to możliwe, jeśli będziesz uczęszczał do kościoła, tam gdzie naucza się Biblii. Czy jesteś w stanie zaplanować niedzielę rano w taki sposób, aby pójść do kościoła i na Szkołkę Niedzielną? Jeśli twoi rodzice nie uczęszczają do naszego kościoła, to chętnie porozmawiam z nimi i poproszę, abym mógł zabierać cię na nabożeństwa i abyś mógł uczęszczać na zajęcia Szkołki Niedzielnej. Na pewno ci się to spodoba, ale co najważniejsze, spodoba się to Bogu i będziesz mógł z innymi Go uwielbiać.

A więc w jaki sposób powinniśmy spędzać niedziele?

- Po pierwsze, mamy odpoczywać od codziennej pracy.
- Po drugie, powinniśmy poświęcić czas na pójście do kościoła, aby móc wraz z innymi ludźmi uwielbiać Boga.

Ilustracja 4-3

Bieg wydarzeń: Pan Jezus czynił dobrze w sabat

Co takiego jeszcze czynił Pan Jezus w sabat? Przeczytam jeszcze kilka wierszy z Biblii i chcę, abyście mi powiedzieli, co Pan Jezus uczynił?

Przeczytaj: Mar. 3:1-5. Przeczytaj ten fragment z ekspresją w głosie, aby utrzymać uwagę dzieci.

„I wstąpił znowu do synagogi; a był tam człowiek z uschłą ręką. I podpatrywali go, czy uzdrowi go w sabat, aby go oskarżyć. Wtedy rzekł do człowieka, który miał uschłą rękę: Wyjdź na środek. A do nich rzekł: Czy wolno w sabat dobrze czynić, czy źle czynić, życie zachować czy zabić? A oni milczeli. I spojrział na nich z gniewem, zasmucił się z powodu zatwardziałości ich serca, i rzekł owemu człowiekowi: Wyciągnij rękę! I wyciągnął, i ręka jego wróciła do dawnego stanu.”

Co zrobił Pan Jezus? Tak, uzdrowił człowieka. Jak myślisz, czy zrobił coś dobrego?

Jak powinniśmy spędzać niedzielę? Mamy już trzy odpowiedzi.

- Mamy odpoczywać od codziennych zajęć.
- Mamy iść do kościoła, aby uwielbiać Boga razem z innymi, mamy uczęszczać do Szkoły Niedzielnej.
- Czy jesteś w stanie zrobić coś pożytecznego dla kogoś ze swojego sąsiedztwa?

Ilustracja 4-4

Do czasów Pana Jezusa ludzie uwielbiali Boga w sabat, siódmy dzień tygodnia. Nasz dzień wypoczynku, w którym idziemy do kościoła przypada w niedzielę, pierwszy dzień tygodnia. Dlaczego dokonano takiej zmiany?

Jak wiecie, Pan Jezus umarł w piątek, ale Bóg Ojciec wzbudził Go z martwych w niedzielę rano (Łuk. 24:6-7). To był najwspanialszy cud, jaki kiedykolwiek się wydarzył. Było to o wiele cudowniejsze niż przejście przez Morze Czerwone, albo kiedy Bóg sprawił, że ze skały wytrysnęła woda. Było to wspanialsze niż uzdrowienie człowieka, który miał uschłą rękę.

Niech dzieci opowiedzą o innych cudach.

Wszystkie te cuda są naprawdę wspaniałe, ale najwspanialszym ze wszystkich jest ten, kiedy Pan Jezus po swojej śmierci został przywrócony do życia. Z tego więc powodu ludzie, którzy kochali Pana Jezusa postanowili, że będą zgromadzać się, aby Go uwielbiać w dzień, w którym powstał On z martwych (Dz. Ap. 20:7; 1 Kor. 16:1-2). Właściwie dzień ten został nazwany „Dniem Pańskim” (Obj. Jana 1:10). Chrześcijanom trudno było się spotykać, bo nie wszyscy mogli cieszyć się dniem wolnym, a jeśli byli niewolnikami, to w ogóle nie mieli dni wolnych. W związku z tym gromadzili się wcześniej rano, albo późnym wieczorem. Wspólne uwielbianie Pana było dla nich bardzo ważne, tak więc starali się ze wszystkich sił, aby w niedziele wspólnie spotykać się po domach.

Ilustracja 4-5

Mówiliśmy o tym, jak powinniśmy spędzać niedzielę, ale co z pozostałymi dniami tygodnia? Jak postępował Pan Jezus, kiedy był chłopcem?

Bieg wydarzeń: Pan Jezus przestrzegał piątego przykazania poprzez bycie posłusznym swoim rodzicom

W Ewangelii według Łukasza czytamy, że Pan Jezus był posłuszny Marii, swojej Matce i Józefowi (Łuk. 2:51) (Często Józefa nazywamy ojcem Pana Jezusa, ale wiemy, że tak naprawdę Ojcem Pana Jezusa jest Bóg w niebie). Józef był cieślą i Pan Jezus przez wiele lat musiał mu pomagać w pracy w warsztacie ciesielskim.

Zanim Pan Jezus przyszedł na ziemię, był w niebie otoczony aniołami, których stworzył, aby Mu służyli. Aniołowie ci byli posłuszni na każdy Jego rozkaz, ale teraz Pan Jezus był posłuszny mężczyźnie i kobiecie, ludziom, których Sam stworzył! Można powiedzieć, że był w doskonały sposób posłuszny jednemu z Bożych przykazań - piątemu:

„Czcij ojca swego i matkę swoją, aby długo trwały twoje dni w ziemi, którą Pan, Bóg twój, da tobie” (2 Mojż. 20:12).

„Czczyć” naprawdę znaczy być posłusznym i szanować.

Niech dzieci powtórzą słowa przykazania.

W innej księdze Biblii czytamy, że posłuszeństwo wobec rodziców podoba się Bogu (Kol. 3:20) i z tego właśnie powodu trzeba być posłusznym wobec mamy i taty. Takie postępowanie podoba się Bogu!

Nawet Panu Jezusowi nie zawsze było łatwo być posłusznym wobec Swoich rodziców. W innej części Biblii jest napisane, że Pan Jezus był kuszony we wszelki możliwy sposób, podobnie jak ty, czy ja, ale On nigdy nie dopuścił się grzechu (Hebr. 4:14). Ponieważ był kuszony to rozumie On, jak trudno być posłusznym, a ponieważ nigdy nie uległ pokusie, ma moc, by pomagać Swoim dzieciom postępować właściwie w każdej sytuacji. Jeśli narodziłeś się na nowo, Pan Jezus żyje w tobie przez Ducha Świętego. On może pomóc ci być posłusznym z radością, bez ociągania się, kiedy rano w niedzielę słyszysz: „Czas wstawać, idziemy do kościoła!” albo w poniedziałek wieczorem: „Wyłącz telewizor i odrób zadanie domowe!”, albo w sobotę: „Teraz twoja kolej na zmywanie naczyń!”

W tym punkcie wprowadziliśmy trzy krótkie rozmówki, które dzieci mogą odegrać. Na aktorów wybierz dzieci ekstrawertyczne, inne do każdej scenki. Bardziej wstydliwe dzieci mogą nie chcieć występować przed całą grupą, pozwól im więc pozostać widzami.

Wyjaśnij dzieciom sytuację, a następnie pozwól im odegrać scenki swoimi słowami. Dzieci prawdopodobnie dodadzą coś od siebie i będzie okazja do pośmiania się, ale prezentacje tych scen pomogą im utwierdzić nauczanie na temat posłuszeństwa.

Każdą scenę można zagrać dwukrotnie; pierwszy raz, kiedy dzieci są nieposłuszne, a za drugim razem, kiedy są posłuszne.

Przedstawienie I — W domu (3 aktorów)

Mama dopiero co wyjęła ciastka z piekarnika. Dzwoni dzwonek. Mama mówi dzieciom, aby nie dotykały ciastek.

Pierwsza odsłona: Dzieci z przyjemnością wążają ciastka. Wyglądają one niezwykle kusząco i każde z dzieci chwytają jedno. Ach! Są tak gorące, że nie można ich dotknąć i upuszczają je na podłogę.

Druga odsłona: Dzieci z przyjemnością wążają ciastka. Wyglądają one niezwykle kusząco, ale dzieci mówią jedno do drugiego: „Poprosimy mamę o ciastka, kiedy wróci do kuchni.”

Ilustracja 4-6

Przedstawienie 2 — W domu (3 aktorów)

Mama mówi dzieciom (dwójce), że chce, aby posprzątały swoje pokoje, odniosły swoje zabrudzone ubrania do prania, poskładały czystą bieliznę itd., ponieważ dzisiaj wieczorem przyjdą goście. Wszystko musi być posprzątane.

Pierwsza odsłona: Dziecko A chce się położyć i trochę pograć na komputerze.

Dziecko B idzie za tym przykładem.

Druga odsłona: Oboje mają świadomość, że ich mama jest zajęta, a także przemęczona i z radością robią to, o co ich prosi.

Przedstawienie 3 — W Klubie Dobrej Nowiny (3 aktorów)

Nauczyciel przypomina dzieciom, że Boże przykazanie mówi: „Czcij ojca swego i matkę swoją, aby długo trwały twoje dni w ziemi, którą Pan, Bóg twój, da tobie” (2 Mojż. 20:12).

Dwoje dzieci idzie do domu. Tata powiedział im, że zaraz po klubie mają mu pomóc w malowaniu płotu w ogrodzie.

Pierwsza odsłona: Dziecko A chce pójść, ale chce jeszcze trochę pobawić się w parku.

Dziecko B ulega swojemu bratu.

Druga odsłona: Od razu idą do domu i zaczynają pomagać tacie.

Ilustracja 4-7

Zakończenie: Pomiędzy grzesznikiem a Bogiem rozciąga się wielka przepaść.

Chcę, abyście sobie wyobrazili ogromną przepaść (głęboką szczelinę pomiędzy wysokimi skałami). Pomiędzy jej brzegami jest około 500 metrów. Dzieci myślą o jakimś szalonym wyczynie. Podejmą próbę przeskoczenia z jednej strony na drugą.

Wyobraź sobie, co jedno z nich mogłoby powiedzieć. „Jestem naprawdę dobry w skokach w dal. Potrafię skoczyć na odległość 3 metrów!” Co stałoby się z takim dzieckiem, gdyby spróbowało przeskoczyć na drugą stronę?

Niech dzieci odpowiedzą.

Oczywiście! Spadnie i zabije się.

Następnie jego kolega mówi: „Ja potrafię skoczyć jeszcze dalej. Na międzyszkolnych zawodach sportowych zdobyłem medal w skoku w dal. Potrafię skakać na 5 metrów i 50 cm.” Gdyby skoczył, podzieliłby los pierwszego dziecka.

Wtem pojawia się znany sportowiec. Jest zwycięzcą olimpijskim i dopiero co pobił rekord w skoku w dal. Skacze, ale on także nie jest w stanie przeskoczyć na drugą stronę!

Zastanawiam się, czy czasem nie jesteś trochę podobny do tych dzieci nad przepaścią. Nie masz co prawda zamiaru przez nią przeskakiwać, ale może mówisz tak: „Jestem dobrym człowiekiem. Jestem dość posłuszny i nie kłamię zbyt często. Jestem pewien, że podobam się Bogu i pewnego dnia dostanę się do nieba.” Albo jesteś jak dziecko, które mówi: „Jestem lepszy niż ty. Robię więcej dobrych rzeczy. Nie jestem taki zły, jak inni ludzie, których znam. Jestem pewien, że jestem w porządku i podobam się Bogu, a pewnego dnia On zabierze mnie do nieba.”

Porównywanie się z innymi ludźmi nie ma najmniejszego sensu. Przypomnij sobie, co Boże przykazania mówią na temat spędzania niedzieli, okazywania posłuszeństwa wobec rodziców, szanowania Bożego Imienia. Czy w doskonały sposób przestrzegałeś tych przykazań? Na pewno nie! To tak, jakbyś doskoczył do połowy lub do trzech czwartych przepaści, ale to nie wystarczy. Nikomu z nas nie udaje się sprostać Bożym standardom (Rzym. 3:23) i potrzebujemy Jego przebaczenia. Jeśli nigdy nie poprosiłeś Boga, aby zbawił cię z twoich grzechów, możesz zrobić to dziś. Powiedz Mu, że wiele razy nie udało ci się być posłusznym Jego przykazaniom. Poproś Go, aby ci odpuścił grzechy i uczynił Swoim dzieckiem. Bóg może ci przebaczyć, ponieważ umierając na krzyżu Pan Jezus został ukarany za twój grzech.

W tym miejscu lekcji możesz pomodlić się, prosząc Pana, aby pomógł dzieciom w zrozumieniu potrzeby zbawienia.

Chłopcy i dziewczynki, czy macie świadomość tego, że wiele razy złamaliście Boże przykazania? Wiesz, że potrzebujesz zbawienia. Poproś Go, aby odpuścił twój grzech i uczynił cię Swoim dzieckiem. On na pewno może

i chce ci przebaczyć, ponieważ Pan Jezus umarł za ciebie na krzyżu. Jeśli zechcesz ze mną porozmawiać i chciałbyś, abym ci pomógł, proszę zostań w sali po naszych zajęciach. Będę stać tutaj obok stołu. Oczywiście, nie mogę cię zbawić, tylko Bóg może to uczynić, ale mogę trochę dokładniej wyjaśnić ci, w jaki sposób możesz Go o to poprosić. Będę szczęśliwy, jeśli będę w stanie ci pomóc. Dzień, w którym dostąpisz zbawienia będziesz najwspanialszym dniem w twoim życiu!

Pytania powtórkowe

1. Co Bóg zrobił siódmego dnia stworzenia? (Odpoczął).
2. Dokąd Pan Jezus chodził w każdy sabat? (Do synagogi, żydowskiego miejsca zgromadzeń).
3. Wymień jeden z cudów, jakiego Pan Jezus dokonał w sabat. (Uzdrowił człowieka z uschlą ręką).
4. Wymień trzy sposoby, w jaki Bóg chce abyśmy spędzania niedziele. (Powinniśmy odpoczywać od codziennej pracy; powinniśmy uwielbiać Boga w kościele lub Szkole Niedzielnej; powinniśmy szukać możliwości czynienia dobrze).
5. Dlaczego chrześcijanie postanowili gromadzić się na uwielbianie Boga w niedziele, zamiast w sabat? (Chcieli uwielbiać Boga w dniu, w którym zmartwychwstał Pan Jezus).
6. Jak brzmi piąte przykazanie? („Czcij ojca swego i matkę swoją, aby długo trwały twoje dni w ziemi. którą Pan, Bóg twój, da tobie." 2 Mojż. 20:12)
7. Komu Pan Jezus był posłuszny jako chłopiec? (Marii, swojej matce i Józefowi).
8. Skąd wiemy, że Pan Jezus był kuszony, aby być nieposłusznym? (Mówi nam o tym Biblia).
9. Podaj dwa powody, dlaczego Pan Jezus jest w stanie pomagać swoim dzieciom w pokuszeniach? (Rozumie nas, ponieważ sam był kuszony. Może nam pomóc, ponieważ nigdy nie zgrzeszył i teraz żyje w nas).
10. Wyjaśnij, czego możemy nauczyć się z tego obrazu? (Pokaż ilustrację 4-7). (Nie ma znaczenia, kto z nas odda dłuższy skok; jest rzeczą niemożliwą, aby skoczyć na przeciwległy brzeg. Nie ma sensu porównywać się z innymi ludźmi; nikt z nas nie jest w stanie osiągnąć do Bożych standardów i potrzebujemy odpuszczenia grzechu).

Zadania dodatkowe dla młodszych dzieci

Daj dzieciom do pokolorowania w domu kopię zwizualizowanych cyfr „4" i „5" zachęć je do zrobienia tego na zajęciach Klubu

Lekcja 5

Myśli i postępowanie

Fragmety Biblii dla nauczyciela: 2 Mojż. 20:13-14; Mat. 5:21-22.27-30

Główna prawda: Bóg zna twoje myśli tak samo, jak twoje czyny.

Zastosowanie:

Dzieci niezbawione: Poproś Boga, aby przebaczył twoje grzechy.

Dzieci zbawione: Pilnuj swych myśli i swoich czynów.

Wiersz pamięciowy: „Nie zabijaj!” (2 Mojż. 20:13)

i może także:

„Nie cudzołóż!” (2 Mojż. 20:14).

W trakcie nauczania tych wierszy możesz posłużyć się cyframi „6” i „7” (Zostały włączone do zestawu ilustracji). Zakryj cyfrę oznaczającą inne przykazanie (chodzi o to, aby dzieci widziały tylko tę cyfrę, która określa przykazanie, którego uczysz). Alternatywnie możesz wyciąć daną pomoc wizualną, podkleić ją filcem i zawiesić na tablicy flanelowej.

Ucząc młodsze dzieci posługuj się zwizualizowaną cyfrą za każdym razem, kiedy odnosisz się do danego przykazania. To pomoże małym dzieciom w zapamiętaniu przykazania.

Pomoce wizualne

Zestaw ilustracji: 5-1; 5-2; 5-3; 5-4; 5-5; 5-6 i 5-7.

albo

PowerPoint: 5-1; 5-2; 5-3; 5-4; 5-5; 5-6 i 5-7.

oraz

Dwa puppety we wstępie.

Napisy: „Bóg zna twoje myśli tak samo, jak twoje czyny” (główna prawda) i „Pilnuj swych myśli i swoich czynów!” (zastosowanie dla zbawionego dziecka).

Pomoce wizualne dla młodszych dzieci

Kopia zwizualizowanych cyfr „6” i „7” dla każdego dziecka.

Zarys lekcji

Wstęp

Jacek i Zuzia patrząc na zegar rozmawiają na temat kłamstwa

GP

Bieg wydarzeń

1. Wyjaśnienie szóstego przykazania „Nie zabijaj!”
2. Bóg nadaje życiu wielką wartość.
3. Pan Jezus uczy, że nienawiść do drugiego człowieka jest tak sarno zła, jak morderstwo. GPN
4. Wyjaśnienie siódmego przykazania - „Nie cudzołóż!” GP
5. Pan Jezus wyjaśnia, że nieczyste myśli są tak złe, jak cudzołóstwo. GPZ, GPN

Zakończenie

Wszyscy bywamy kuszeni, ale Pan pomaga swoim dzieciom odnosić zwycięstwo.

GPZ

Lekcja

Wstęp: Jacek i Zuzia patrząc na zegar rozmawiają na temat kłamstwa

Posłuż się dwoma puppetami we wstępie. Jeśli nie chcesz użyć puppetów, możesz poprosić dwóch pomocników (albo dwoje starszych dzieci), aby odegrali tę scenę.

Zuzia: Cześć Jacku! Co słychać? Wyglądasz, jakbyś był zaspany!

Jacek: Czasem po prostu chciałbym poleżeć w łóżku i spać przez cały dzień.

Zuzia: A co z jedzeniem?

Jacek: Mama by mi przyniosła. Obudziłem się na chwilę, przekręciłem na drugi bok, zjadłem cokolwiek i znowu zasnąłem. Nie musiałbym iść do szkoły! Żadnej pracy domowej! Żadnego sprzątanego pokoju! Ależ byłoby cudownie!

Zuzia: Ja czasem tak leżę sobie w łóżku i spoglądam na wielki zegar na

ścianie. Jacek: Cóż w tym szczególnego?!

Zuzia: Przyglądam się, jak powoli poruszają się wskazówki i słucham tykania tik-tak, tik-tak. To fascynujące! Ale to, co sprawia, że wskazówki poruszają się, to bateria zainstalowana w środku. Nie można jej zobaczyć, ale bez baterii cały ruch wskazówek by ustał!

Jacek: To przecież oczywiste!

Zuzia: Tak, ale myślę, że zegary są trochę podobne do nas. Nasze ręce, nogi i języki poruszają się jak wskazówki zegara, a to, co to wszystko napędza i czego nie możesz zobaczyć, to nasze myśli. Właśnie nasze myśli są podobne do baterii. To, o czym myślimy i co planujemy sprawia, że nasze ręce, języki i nogi poruszają się. Na przykład, kiedy myślę „Nie lubię tego człowieka” — bardzo szybko mogę powiedzieć takiemu człowiekowi coś niemiłego. Albo, jeśli pomyślę „Chce mi się pójść na spacer”: - moje nogi zaczynają się szybko ruszać i już biegnę na spacer!

Jacek: Ludzie, jaki z ciebie filozof! Myślę, że muszę znowu trochę pospać!

Czy zgadzacie się z Zuzią, która powiedziała, że to, o czym myślimy powoduje, że ruszamy z miejsca i robimy różne rzeczy? Uważam, że Zuzia ma rację. Tak właśnie się dzieje.

Pan Jezus uczył, że w oczach Boga nasze myśli są tak samo ważne, jak nasze czyny.

Pewnego dnia Pan Jezus uczył na tęknat szóstego i siódmego przykazania. Jak one

brzmia? Przykazanie szóste brzmi: „Nie zabijaj” (2 Mojż.20:13)

Przykazanie siódme brzmi: „Nie cudzołóż” (2 Mojż.20:14)

Powtórzmy je jeszcze raz.

Ilustracja 5-1

Bieg wydarzeń: Wyjaśnienie szóstego przykazania - „Nie zabijaj!”

Uważam, że przykazanie „Nie zabijaj!” jest bardzo wyraźne i oznacza ono, że nie wolno zabijać innych ludzi. Możemy często przeczytać w gazetach lub usłyszeć w telewizji, że ktoś zabił innego człowieka nożem lub pistoletem, a to jest straszliwy grzech. W ten sposób rodzina zabitej osoby zostaje ogromnie skrzywdzona. Ma to wielkie znaczenie, ale o wiele ważniejsze jest to, że człowiek, który dobrowolnie zabija drugiego człowieka, łamie jedno z Bożych praw.

Ilustracja 5-2

Bieg wydarzeń: Bóg nadaje życiu wielką wartość.

Morderstwo polega na odebraniu komuś życia. Bóg jest Tym, który daje życie. Kiedy Bóg stworzył pierwszego mężczyznę, Adama, tchnął w niego i dał mu „życie.”

Każde małe niemowlę, które od tamtego dnia przychodzi na ten świat, jest w stanie żyć, bo Bóg darował mu życie.

Bóg nadaje życiu wielkie znaczenie; o wiele większe niż ty i ja jesteśmy w stanie sobie wyobrazić. Żyjesz dzisiaj, ponieważ Bóg dał ci życie i twoje życie ma dla Boga znaczenie.

Ponieważ Bóg jest dawcą życia, to nadał On przykazanie, że nikt nie ma prawa pozbawiać kogoś życia, które On dał.

Możesz w tym miejscu włączyć nauczanie na temat aborcji i/lub eutanazji i wykorzystać poniższy tekst. Bądź jednak wyczulony na wiek i dojrzałość dzieci w twojej grupie, szczególnie jeśli masz do czynienia z dziećmi młodszymi.

W wielu krajach ludzie uważają, że nie ma nic złego w zabiciu dziecka, małej ludzkiej istoty, kiedy znajduje się ono jeszcze w ciele swojej matki. Nazywamy to „aborcją”, a tak naprawdę jest to morderstwo. Jest to okrutne i występuje przeciwko Bożemu przykazaniu. Wiele kobiet dopuściło się aborcji, nie mając świadomości, że Bóg czegoś takiego zakazuje. Tak, kiedy podrośniesz, będą to dla ciebie ważne decyzje, które będziesz musiał podjąć. Czy byłbyś gotów zabić małe, jeszcze nie narodzone dziecko? Czy nie wolałbyś raczej, aby dziecko takie miało szansę urodzić się i rozpocząć życie tak samo, jak ty? Czy nie byłoby to straszne, gdyby kilka lat temu ktoś postanowił poddać cię aborcji i nigdy byś się nie urodził?

W naszych czasach w wielu krajach uznaje się, że jest w porządku pomóc umrzeć (przyspieszyć śmierć) starym i chorym ludziom. Ma to skomplikowaną nazwę - „eutanazja”. Przecież nie mamy żadnego prawa, aby komukolwiek odbierać życie w taki sposób. To jest morderstwo. To Bóg daje życie i to On decyduje o momencie naszej śmierci.

Ilustracja 5-3

Może myślisz tak: „Ja to na pewno tego przykazania nie łamię!”, jednak Pan Jezus, kiedy żył na ziemi, często przypominał ludziom o tym pochodzącym od Boga przykazaniu. Żydzi dobrze je znali, ponieważ znajdowało się ono w ich księgach od setek lat.

Myśleli sobie — „Przynajmniej tego prawa nie złamaliśmy. Jesteśmy przecież dobrymi ludźmi. Nikogo nie zabiliśmy i nawet nie mamy takiego zamiaru.”

Bieg wydarzeń: Pan Jezus uczy, że nienawiść do drugiego jest tak samo zła, jak morderstwo.

Pan Jezus wyjaśnił ludziom, że nie chodzi tylko o to, co robimy, lecz również o to, o czym myślimy - i to ma znaczenie w oczach Bożych. Pan Jezus powiedział, że każdy, kto gniewa się na swojego brata, jest także winien złamania tego przykazania.

Innymi słowy, jeśli w twojej głowie pojawią się myśli: „Ach, idź i utop się!” albo „wolałbym, żebyś umarł!”, lub też po prostu masz „na pieńku” z bratem czy siostrą, to w ten sposób łamiesz szóste przykazanie.

Czy nie jesteśmy wszyscy winni łamania tego przykazania? Biblia mówi: „Wszyscy jak owce zbłądziliśmy, każdy z nas na własną drogę zбочzył” (Izaj. 53:6), zamiast chodzić Bożymi drogami. Ale ten wiersz nie kończy się na tych słowach. Dalej czytamy: „a Pan jego dotknął karą za winę nas wszystkich” (Izaj. 53:6b).

Co to znaczy? Oznacza to, że chociaż Bóg Ojciec nienawidzi naszego grzechu, to jednak okazał Swoją wielką miłość wkładając naszą nieprawość (nasze grzechy) na Pana Jezusa. To Pan Jezus przyjął karę za nasze grzechy, kiedy umierał za nas na krzyżu. Właśnie dlatego, że On został ukarany, Bóg może odpuścić twój grzech. Możesz wyjść na wolność! Czyż nie jest to wspaniała wiadomość?!

Bóg pokazuje ci, że jesteś grzesznikiem, który łamie Jego prawa: przez to, że nie miłowałeś Go z całego swego serca, nie święciłeś niedzieli we właściwy sposób, nie czciłeś swoich rodziców i nie byłeś im posłuszny, nienawidziłeś innych ludzi. Musisz odwrócić się od swojego grzechu i poprosić Go, aby ci przebaczył. On cię bardzo kocha i chce ci wybaczyć. Kocha cię tak bardzo, że darował Swojego Syna, aby umarł za ciebie na krzyżu. Nawróć się dzisiaj do Pana Jezusa i poproś Go, aby stał się twoim Zbawicielem.

Już wcześniej powiedziałem ci, że jestem w stanie tylko wyjaśnić ci Ewangelię. Nie mogę cię zbawić; tylko Pan Jezus może to zrobić. Ale jeśli chcesz, abym ci trochę lepiej wyjaśnił, w jaki sposób możesz dostąpić zbawienia, proszę abys został po spotkaniu. Będę stał tutaj, obok okna i będę szczęśliwy, jeśli będziesz chciał ze mną porozmawiać. Nie bój się! Jeśli potrzebujesz pomocy, proszę, przyjdź do mnie.

Ilustracja 5-4

Bieg wydarzeń: Wyjaśnienie siódmego przykazania - „Nie cudzołóż!”

Przejdźmy teraz do przykazania siódmego: „Nie cudzołóż” (2 Mojż. 20:14)

Co to oznacza? Czy pamiętasz historię z 1 Księgi Mojżeszowej (Księgi Genesis), jak to Bóg stworzył pierwszego mężczyznę, Adama? Adam przebywał w otoczeniu pięknych zwierząt, ale nadal czuł się samotny. Tak więc Bóg w cudowny sposób stworzył Ewę, aby stała się jego żoną.

W 1 Księdze Mojżeszowej 2:24 czytamy: „A człowiek i jego żona byli oboje nadzy, lecz nie wstydzili się.”

Mężczyzna i kobieta mają pobierać się i żyć ze sobą, kochać się nawzajem, pomagać sobie i wspierać się, a także mieć dzieci i być dla nich troskliwą mamusią i tatusiem. Na tym polegał cudowny plan Pana Boga.

Bóg nie chciał, aby w rodzinie byli dwaj tatusiowie, czy dwie mamusie. Bóg tego nie zaleca i nie jest to coś, co On zaplanował. Z całą pewnością kocha On jednak wszystkich ludzi, nawet tych, którzy nie są posłuszni wobec Jego praw.

Jeśli mężczyzna zostawia swoją żonę i idzie spać z inną kobietą, to jest to cudzołóstwo. Lub jeśli żona zostawia męża i współżyje z innym mężczyzną, to także jest cudzołóstwo.

Dlaczego Bóg ustanowił takie prawo dla Swojego ludu, Hebrajczyków, a także dla nas, ludzi żyjących obecnie? Ponieważ jest to naprawdę coś wspaniałego, kiedy mąż i żona żyją razem kochając się i tworząc szczęśliwą rodzinę. Cudzołóstwo jest ogromnym nieszczęściem i przysparza wielu łez osobie opuszczonej, a również dzieci cierpią z powodu tego grzechu. Bóg chce, aby żona była wierna mężowi i aby mąż był wierny swojej żonie.

Ilustracja 5-5

Bieg wydarzeń: Pan Jezus wyjaśnia, że nieczyste myśli są tak samo złe jak cudzołóstwo.

Kiedy Pan Jezus uczył na temat tego przykazania, większość ludzi myślała sobie prawdopodobnie: „Jaki problem! Przestrzegałem tego przykazania od zawsze. Mam wspaniałą żonę. Zawsze byłem jej wierny. Nigdy nie opuściłem jej, aby rozpocząć życie z inną kobietą, w której miałbym się zakochać. Mamy dwoje cudownych dzieci. Jesteśmy całkiem szczęśliwą rodziną, mimo, że od czasu do czasu trochę się sprzeczamy.

Kobiety przysłuchujące się Panu Jezusowi prawdopodobnie myślały podobnie: „Jestem dobrą żoną. Nigdy nie opuściłam swojego męża. Na pewno nigdy nie popełniłam cudzołóstwa.”

Ale Pan Jezus wyjaśnia, że to, o czym myślimy jest tak samo ważne, jak to, co robimy. On powiedział: „A Ja wam powiadam, że każdy kto patrzy na niewiastę i pożąda jej, już popełnił z nią cudzołóstwo w sercu swoim” (Mat. 5:28).

„Spoglądać pożądliwie”, albo „myśleć pożądliwie” oznacza pielęgnowanie „brudnych” myśli. Myśli takie wdzierają się do twojego umysłu, kiedy patrzysz na zdjęcia ukazujące życie seksualne, odtwarzasz płyty DVD, albo oglądasz w Internecie coś, na co wiesz, że nie powinieś patrzeć. Niektóre filmy są przeznaczone wyłącznie dla osób powyżej 18 roku życia. Ale Bogu nie podoba się, kiedy nawet osiemnastolatki i osoby starsze w jakimkolwiek wieku oglądają takie filmy. W ten sposób łamią oni Boże przykazanie.

Zakończenie: Wszyscy bywamy kuszeni, ale Pan pomaga Swoim dzieciom odnosić zwycięstwo.

Mamy wielkiego wroga, którego nie widzimy, ale szaleje wśród nas i jest bardzo aktywny. On chce nas zniszczyć i oddzielić od Boga raz na zawsze. Jest nim diabeł, inaczej szatan. Tak właśnie jest on nazwany w Biblii. Szatan stale usiłuje nas kusić i namawiać do grzechu przeciwko Bogu. On cię kusi, abyś się złościł. Kusi cię, abyś oglądał obrazy pornograficzne i w ten sposób łamał Boże praw. Tak, same pokuszenia nie są problemem, nawet Pan Jezus był kuszony do czynienia zła (Mat. 4:1-11). Czy pamiętasz, że pomimo tego, iż był On kuszony przez szatana na wiele sposobów, to nigdy nie dopuścił się jakiegokolwiek zła? (Hebr. 4:15)

Ilustracja 5-6

Kiedyś pewien mądry człowiek powiedział coś zabawnego, ale jakże prawdziwego:

„Nie jesteś w stanie sprawić, aby ptaki nie fruwały nad twoją głową, ale możesz nie pozwolić, aby uwiły na twojej głowie gniazdo.”

Człowiek ten mówił o pokuszeniach. Miał na myśli, że nie masz wpływu na to, że pokuszenia cię atakują.

Nie masz wpływu na to, że złośliwe lub „brudne” myśli wciskają się do twojego umysłu. Pokuszenie podobne jest do strzały wymierzonej w ciebie przez szatana lub do ptaka szybującego nad twoją głową. Ale możesz nie pozwolić, aby takie myśli zagnieździły się w twoim umyśle. Jesteś w stanie odnieść zwycięstwo i nie myśleć ciągle o robieniu złych rzeczy. Szatan ma moc uczynić wiele zła, ale jeśli jesteś chrześcijaninem i Pan Jezus mieszka w twoim sercu, to jesteś w stanie przeciwstawić się pokuszeniom. Kiedy w twojej głowie pojawiają się złośliwe myśli, pomódl się cichutką krótką modlitwą: „Panie, pomóż mi! Nie chcę robić tych złych rzeczy!” Pan Jezus jest o wiele silniejszy od szatana i

jest w stanie ci pomóc. Ty także musisz wykonać swoją część przez to, że będziesz trzymał się z dala od nieodpowiednich miejsc lub od przeglądania „brudnych” stron internetowych, czy też oglądania filmów, o których wiesz, że są złe. Kiedy łamiesz jedno z przykazań, to znaczy, że znajdując się po stronie szatana występujesz przeciwko Bogu. Kiedy sprzeciwiasz się szatanowi, oznacza to, że walczysz po Bożej stronie. A po której stronie znajdujesz się ty?

Ilustracja 5-7

Czy pamiętasz, co powiedziała Zuzia? Myśli są podobne do wskazówek zegara napędzanych przez baterię. Tak, to prawda, ale ważniejsze jest to, co powiedział Pan Jezus. On nauczał nas, że przed Bogiem nasze myśli są tak samo ważne, jak nasze czyny. Swoimi myślami także możemy łamać Boże przykazania, a jednocześnie, z Bożą pomocą, możemy przestrzegać ich przez to, jak myślimy i jak postępujemy.

Pytania powtórkowe

1. Jak brzmi szóste przykazanie? („Nie zabijaj” 2 Mojż. 20:13)
2. Podaj dwa sposoby, jak niektórzy dorośli łamią szóste przykazanie? (Odpowiedzi mogą być różne. Podane w lekcji przykłady mówią o celowym zabijaniu, o nadmiernej prędkości, aborcji i eutanazji).

Jeśli ominąłeś nauczanie o aborcji i eutanazji, zmień brzmienie pytania na : W jaki sposób niektórzy dorośli łamią szóste przykazanie?

3. Pan Jezus nauczał, że mężczyźni i kobiety, chłopcy i dziewczęta łamią szóste przykazanie także w inny sposób. W jaki? (Przez to, że kogoś nienawidzą).
4. Jakie rozwiązanie dla naszego problemu grzechu przygotował Bóg? (Dał Swojego Syna, aby umarł za nasze grzechy).
5. Jak brzmi siódme przykazanie? („Nie cudzołóż” Mojż. 20:14)
6. Co oznacza „popęłnić cudzołóstwo?” (Kiedy mąż opuszcza swoją żonę i żyje z inną kobietą albo jeśli kobieta opuszcza swojego męża i żyje z innym mężczyzną).
7. Pan Jezus uczył, że nawet dzieci są w stanie łamać siódme przykazanie. W jaki sposób? (Przez pielęgnowanie „brudnych” myśli).
8. Wyjaśnij, czego możemy nauczyć się z tego obrazka? (Pokaż ilustrację 5-6). (Nie jesteś w stanie sprawić, aby ptaki nie fruwały nad twoją głową, ale masz wpływ na to, aby ci nie zrobiły gniazda na głowie. W ten sam sposób nie możesz unikać pokuszeń, ale możesz nie pozwolić na zagnieżdzenie się złych myśli w twojej głowie).
9. Kto nas kusi do grzechu? (Diabeł).
10. Dlaczego Pan Jezus może dopomóc swoim dzieciom pokonywać pokuszenia? (On jest o wiele mocniejszy niż szatan).

Zadania dodatkowe dla młodszych dzieci

Pokoloruj pomoc wizualną; powtórzcie przykazania.

Daj dzieciom do pokolorowania w domu kopię zwizualizowanych cyfr „6” i „7” lub zachęć je do zrobienia tego na zajęciach Klubu

Lekcja 6

Nie mogę bez tego żyć!

Fragmety Biblii dla nauczyciela: 2 Mojż. 20:15.17; Mat. 19:16-26; Mar. 10:17-22; Łuk. 18:18-27

Główna prawda: Bóg chce, abyś był zadowolony z tego, co masz.

Zastosowanie

Dzieci niezbawione: Poproś Boga, aby odpuścił twój grzech i zbawił cię!

Dzieci zbawione: Podziękuj Bogu za wszystko, co ci dał i dziel się tym z innymi!

Wiersz pamięciowy: „Nie kradnij!” (2 Mojż. 20:15)

i...

„Nie pożądaj!” (2 Mojż. 20:17)

W trakcie nauczania tych wierszy możesz posłużyć się cyframi „8” i „10” (Zostały włączone do zestawu ilustracji). Zakryj cyfrę oznaczającą inne przykazanie (chodzi o to, aby dzieci widziały tylko tę cyfrę, która określa przykazanie, którego uczysz). Alternatywnie możesz wyciąć daną pomoc wizualną, podkleić ją filcem i zawiesić na tablicy flanelowej.

Ucząc młodsze dzieci posługuj się zwizualizowaną cyfrą za każdym razem, kiedy odnosisz się do danego przykazania. To pomoże małym dzieciom w zapamiętaniu przykazania.

Pomoce wizualne

Zestaw ilustracji: 6-1; 6-2; 6-3; 6-4; 6-5; 6-6 i 6-7.

albo

PowerPoint: 6-1; 6-2; 6-3; 6-4; 6-5; 6-6 i 6-7.

oraz

Dwa puppety we wstępie. 1r

Napisy: „Bóg chce, abyś był zadowolony z tego, co masz.!” (główna prawda) i „Podziękuj Bogu za wszystko, co ci dał i dziel się tym z innymi!” (zastosowanie dla zbawionego dziecka).

Czasopisma z ogłoszeniami reklamowymi.

Bransoletki „Co Jezus zrobiłby na moim miejscu?”

Ekran TV (albo pudło), para butów sportowych, tabliczka czekolady, para spodni dżinsowych (albo innej odzieży) dla pracy dodatkowej.

Pomoce wizualne dla młodszych dzieci

- Kopie zwizualizowanych cyfr „8” i „10” dla każdego dziecka.
- Torba zawierająca zestaw obrazków lub przedmiotów przedstawiających rzeczy, za które dzieci mogą Bogu podziękować (na przykład obrazek zachodu słońca i deszczu, pożywienie, zabawki, rodzina itd.)

Zarys lekcji

Wstęp

Jacek i Zuzia rozmawiają na temat kradzieży

Bieg wydarzeń

1. Wyjaśnienie ósmego przykazania „Nie kradnij!” GP
2. Definicja i wyjaśnienie dziesiątego przykazania „Nie pożądaj!”
3. Pożądanie może czasami prowadzić do kradzieży. GPZ, GPN
4. Bogaty młodzieniec pyta Pana Jezusa, jak może osiągnąć życie wieczne.
5. Pan Jezus mówi mu o przestrzeganiu przykazań.
6. Dostojnik uświadamia sobie, że nie potrafi tak postępować.
7. Życie wieczne jest darem - nie zdobywa się go dzięki przestrzeganiu przykazań.

Punkt kulminacyjny

Krótki przegląd Dziesięciu Przykazań GPZ, GPN

Zakończenie

Wszyscy jesteśmy grzesznikami i potrzebujemy Zbawiciela GPN

Lekcja

Wstęp: Jacek i Zuzia rozmawiają na temat kradzieży

Posłuż się dwoma puppetami we wstępie. Jeśli nie chcesz użyć puppetów, możesz poprosić dwóch pomocników (albo dwoje starszych dzieci), aby odegrali tę scenę.

Zuzia: Co się dzieje, Jacku? Wyglądasz bardzo smutno!

Jacek: Czy nie możesz mi powiedzieć, że jestem bardzo przystojny, zamiast mówić mi, że wyglądam smutno?!

Zuzia: Cóż, jesteś przystojny. Podoba mi się twoja fryzura! Ale też wyglądasz smutno!

Jacek: Tak, jest mi smutno. Jeden z moich przyjaciół pokazał mi grę komputerową, którą ukradł ze sklepu. Wiem, że to jest złe i zrobiło mi się smutno, że zrobił coś takiego.

Zuzia: Czy wiesz, dlaczego to zrobił?

Jacek: No, zobaczył reklamę w telewizji, że to jest wspaniała, nowa gra. W reklamie powiedzieli, że jesteś naprawdę zacofany, jeśli nie masz tej gry.

Zuzia: A więc musiał ciągle o niej myśleć i tak bardzo jej pragnął, że w końcu poszedł do sklepu i ją ukradł!

Jacek: Tak, przypuszczam, że tak właśnie było. Właściwie to jestem już zmęczony tymi grami komputerowymi. Moje palce i kciuki są takie obolałe, bo ciągle w nie gram!

Ilustracja 6-1

Bieg wydarzeń: Wyjaśnienie ósmego przykazania „Nie kradnij!”

Kradzież jest dość powszechnym zjawiskiem, prawda? Być może ktoś kradnie tylko małe rzeczy, takie jak długopis lub gumka, albo też droższe rzeczy, takie jak gry komputerowe lub rower. Ludzie, którzy kradną, łamią kolejne Boże przykazanie: Jest to przykazanie numer osiem — „Nie kradnij!” (2 Mojż. 20:15).

Setki lat temu Bóg nadał te prawa, tak aby ludzie rozumieli, że nie powinni dopuszczać się kradzieży zwierzęcia należącego do sąsiada, worka kukurydzy, ubrania albo srebrnej monety.

Bóg uwolnił swój lud z niewoli w Egipcie. Chronił go przed wrogami. Dostarczał ludziom pokarm. Dawał im wodę ze skały. Prowadził ich przy pomocy wielkiego słupa ognia. Chciał, aby ludzie byli Mu wdzięczni za te wszystkie dobre rzeczy, które im już dał.

On chce, abyś ty także był wdzięczny za te wszystkie dobre rzeczy, którymi On cię obdarzył.

Niech dzieci wymienią kilka z tych dobrych rzeczy, które Bóg im dał.

W jaki sposób możemy łamać ósme przykazanie: „Nie kradnij?” Cóż, to oczywiste, że jeśli pójdziesz do sklepu i ukradniesz coś, tak jak zrobił to kolega Jacka, to będzie to kradzież. Ale istnieją też inne rodzaje kradzieży.

Na przykład, jeśli znalazłeś portmonetkę na ulicy i nie oddałeś jej na policji lub nie próbowałeś w jakiś sposób dowiedzieć się, kto jest jej właścicielem, to w rzeczywistości jest to kradzież. A kogo w ten sposób okradasz? Tak, osobę, która straciła tą portmonetkę.

Jeśli ktoś pożyczył ci książkę lub grę, a ty ich nie oddałeś, to czyż nie jest to kradzież? Tak! A jeśli po prostu zapomniałeś oddać, to czy nadal będzie to kradzież, czy tylko efekt twojego roztargnienia?

Jeśli odpisałeś zadanie domowe od innego dziecka albo ściągałeś od niego na klasówce, to czyż to nie jest kradzież? Kogo w ten sposób okradasz? Tak, osobę, która odrobiła zadanie. W ten sposób kradniesz owoc ciężkiej pracy swojego kolegi.

Ilustracja 6-2

Bieg wydarzeń: Definicja i wyjaśnienie dziesiątego przykazania „Nie pożądaj!”

Pamiętasz, co Zuzia powiedziała o naszych myślach? Są one podobne do baterii wewnątrz zegara, które wprawiają wskazówki w ruch. Jeśli twoje ręce poruszają się, aby coś ukraść, to zastanawiam się, jakie myśli znajdują się w twoim umyśle. Jakie myśli doprowadzają do takiego czynu? Może widzisz płytę DVD, którą ktoś już ma i po prostu

nie możesz myśleć o niczym innym jak tylko o tym, że ty również chcesz ją mieć i nieważne, w jaki sposób ją zdobędziesz. Może jesteś bardzo zazdrosny i myślisz sobie: „Ja po prostu nie mogę bez tego żyć!”

Jeśli tak jest w twoim życiu, to łamiesz kolejne Boże przykazanie — „Nie pożądaj!” (2 Mojż. 20:17). „Pożądać” oznacza z całego serca pragnąć czegoś, co ktoś inny posiada i odczuwać z tego powodu zazdrość.

Bieg wydarzeń: Pożądanie może czasami prowadzić do kradzieży.

Być może to, że czegoś bardzo pragniesz nie skończy się kradzieżą, ale nawet jeśli nie ukradniesz, nadal dopuszczasz się grzechu przez to, że ogarnęły cię takie złe myśli.

Spróbuj odpowiedzieć na kilka pytań — możesz odpowiedzieć „tak” lub „nie.”

Daj dzieciom czas na przemyślenie odpowiedzi.

- Czy to złe, że chcemy posiadać ładne rzeczy?
(Nie, jest w porządku, kiedy pragniemy posiadać ładne rzeczy, ale Bóg nie chce, abyśmy ciągle o nich marzyli i za wszelką cenę chcieli je zdobyć).
- Czy to złe, że z całego serca pragnę osiągać lepsze wyniki w szkole? (Nie, na pewno nie - zwłaszcza jeśli wkładasz w naukę wiele pracy. Ale błędem byłoby, gdybyś był ciągle zazdrosny o kogoś, kto jest trochę zdolniejszy niż ty).
- Załóżmy, że widzisz koleżankę, która ma na sobie piękną sukienkę, a ty podziwiasz ją i mówisz: „Chciałabym też mieć taką!” Czy w ten sposób łamiesz Boże przykazanie „nie pożądaj”?
(Nie, jeśli tylko patrzysz na nową sukienkę. Ale jeśli to patrzyenie wywołuje u ciebie niezadowolenie, zazdrość i chęć posiadania, wtedy staje się to pożądaniem).

Jeśli poprosiłeś Pana Jezusa, aby stał się twoim Zbawicielem i widzisz inne dzieci z ubraniami z etykietą znanego projektanta lub widzisz jakąś nową grę, której nie masz, nie pozwól, aby diabeł prowadził cię do pożądania. Pomyśl tylko o wszystkich dobrych rzeczach, które Bóg ci już dał. Podziękuj Mu za Jego życzliwość i dobroć dla ciebie! Bądź gotów podzielić się z innymi tym, co masz! Czy jesteś gotów pożyczyć lub nawet oddać część twoich małych skarbów?

Możesz zachęcić dzieci do przyniesienia zabawek, gier albo używanej odzieży w dobrym stanie, które będzie można przekazać na cele charytatywne w twojej okolicy. (Pamiętaj, aby poinformować o tym rodziców). Będzie to wspaniałym przeżyciem duchowym dla młodych wierzących w twojej grupie.

Ilustracja 6-3

Trudno jest nie złamać Bożego przykazania, które mówi nam, abyśmy nie pożądali. Czy zauważyliście, jak często w telewizji, czasopiśmie albo na stronach internetowych pojawiają się reklamy z informacją, że nie możesz być szczęśliwy bez butów sportowych jakiejś wyjątkowej marki, albo że rozpaczliwie potrzebujesz ubrania zaopatrzonego w markową etykietkę?

Byłoby dobrze, gdybyś mógł pokazać kilka reklam z czasopiśm lub wymienić jakieś nazwy marek ubrań, butów, itp., które są reklamowane w telewizji i wydaje się, że są szczególnie skierowane do dzieci i młodzieży.

Oczywiście ludzie, którzy zamawiają te reklamy usiłują sprzedać ci swoje produkty. Ale niestety, często prowadzą nas w ten sposób do grzechu pożądania. Reklamy są także skierowane do dorosłych. Reklamy krzyczą: „Kup sobie większy samochód!” „Potrzebujesz bardziej nowoczesnego komputera!” „Wyjedź na wspaniałe wakacje w Grecji!”

„Zmień swoje meble w jadalni!” Bardzo często nie potrzebujemy wielu z tych rzeczy, do kupna których reklamy próbują nas nakłonić. Bądźmy więc ostrożni kiedy oglądamy reklamy. Zadaj sobie następujące pytania:

Czy ta reklama sprawia, że zaczynam czuć się niezadowolony z tych wszystkich dobrych rzeczy, które dał mi Bóg?

Czy ta reklama nie zaczyna wywoływać u mnie chciwości i zazdrości wobec innych?

Jeśli reklamy kuszą cię do pożądania rzeczy, przestań je oglądać lub myśl o tych wszystkich dobrych rzeczach, które Bóg już ci dał.

Wielu z nas, dorosłych chrześcijan, złamało Boże przykazanie, które mówi nam, aby nie pożądać. Jestem pewien, że ty także je złamałeś. Wszyscy jesteśmy grzesznikami i zasługujemy na Bożą karę z powodu nieposłuszeństwa wobec Jego prawa. Dzięki temu, że Pan Jezus umarł, mamy możliwość przyjścia do Boga. Kiedy zgrzeszysz, musisz wyznać swój grzech Bogu i prosić Go o przebaczenie. Bóg jest cierpliwy i dobry, i obiecuje, że przebaczy twoje winy, jeśli naprawdę jesteś gotowy odwrócić się od grzechu i zaufasz Panu Jezusowi jako swojemu Zbawicielowi.

Jeśli chcesz, abym porozmawiał z Tob o tym, jak możesz odwrócić się od grzechu i nawrócić się do Pana Jezusa, to przyjdź i porozmawiaj ze mną po zajęciach.

Będę stał z przodu, gotowy z tobą porozmawiać i wyjaśnić ci lepiej, jak Pan Jezus może cię zbawić i zmienić.

Jeśli poprosiłeś już Pana Jezusa, aby stał się twoim Zbawicielem, twoje grzechy są odpuszczone i jesteś na drodze do nieba. Ale, oczywiście, szatan będzie kusił cię codziennie, abyś robił to, co nie jest właściwe: w twoich myślach, słowach i czynach. On chce, abyś pożądał. Może nawet kusić cię, abyś coś ukradł. Chce, abyś zapominał dziękować Bogu za te wszystkie dobre rzeczy, które On ci już dał. Czyż to nie cudowne, że Pan Jezus mieszka w tobie przez Ducha Świętego? On może pomóc ci w przezwyciężeniu pokus. Tak więc każdego dnia poświęć trochę czasu na rozmowę z Panem. Proś Go, aby pomagał ci robić to, co jest słuszne i pomagał ci w stawianiu się coraz bardziej podobnym do Pana Jezusa.

Czy widziałeś kiedykolwiek takie małe bransoletki z napisem „WWJD”? Po angielsku oznacza to: „Co zrobiłby Jezus?” Co zrobiłby Pan Jezus, gdyby był tutaj i to On znalazł się w sytuacji, w której ty jesteś? Możesz nosić taką bransoletkę, a kiedy będziesz kuszony, możesz spojrzeć na nią i pomyśleć: „Co zrobiłby Jezus w tej sytuacji?” Następnie możesz krótko pomodlić się: „Panie, pomóż mi tak właśnie postąpić.” On ci pomoże. Czasami może ci się nie udać. Pan będzie zasmucony, ale cię nie opuści. Kiedy zawiedziesz, powiedz Mu, że jest ci przykro i poproś Go szczerze o pomoc, abyś następnym razem zachował się lepiej.

Ilustracja 6-4

Bieg wydarzeń: Bogaty młodzieniec pyta Pana Jezusa, jak może osiągnąć życie wieczne.

Pewnego razu, kiedy Pan Jezus żył na ziemi, bogaty młodzieniec przyszedł i zapytał Go: „Nauczycielu dobry, co dobrego mam czynić, aby odziedziczyć życie wieczne?” (Mat 19:16).

Było to bardzo dobre i bardzo ważne pytanie, prawda? Pan Jezus spojrział młodemu człowiekowi w oczy. Ponieważ Pan Jezus jest Bogiem, to może On czytać w myślach człowieka. Ten młodzieniec był pełen pychy i myślał, że wszystko było w jak najlepszym porządku, ale czytamy w Biblii, że Jezus go miłował. (Mar. 10:21)

Bieg wydarzeń: Pan Jezus mówi mu o przestrzeganiu przykazań.

Pan Jezus dał dziwną odpowiedź na pytanie tego młodego człowieka. Powiedział mu tak: „Przestrzegaj przykazań!” (Mat. 19:17)

W ten sposób Pan Jezus chciał zmusić go do myślenia. Jest rzeczą niemożliwą, aby ktokolwiek był w stanie przestrzegać wszystkich przykazań. Ten młody człowiek musiał uświadomić sobie, że w ten sposób nie mógł osiągnąć życia wiecznego. Dlatego musiał poprosić Pana Jezusa, aby darował mu życie wieczne, ponieważ jest ono darem od Boga i nie można sobie na nie zasłużyć poprzez bycie dobrym lub przestrzeganie przykazań. (Rzym. 6:23)

Ten młody człowiek wymyślił bardzo nierozsądną odpowiedź. Powiedział tak: „Tego wszystkiego przestrzegałem od młodości mojej; czegoż mi jeszcze nie dostaje?” (Mat. 19:20)

Pan Jezus zapewne pomyślał: „Spróbuję nakłonić go, aby się zastanowił, czy rzeczywiście zachowywał wszystkie przykazania.” Prawdziwe znaczenie przykazań można podsumować w dwóch zdaniach: „Będziesz miłował Pana całym swoim sercem i całym swoim umysłem...” A drugie zdanie: „Będziesz miłował bliźniego jak siebie samego!”

Potem Pan Jezus powiedział: „Sprzedaj, co masz i rozdaj ubogim!” (Mat. 19:21). Ten wymóg miał za zadanie sprawdzić, czy on naprawdę miłował innych jak siebie samego. Potem Pan Jezus dodał: „Chodź i naśladuj mnie!” To miało sprawdzić, czy on rzeczywiście miłował Pana Jezusa bardziej niż siebie samego.

Ilustracja 6-5

Bieg wydarzeń: Dostojnik uświadamia sobie, że nie potrafi tak postępować.

Kiedy ten bogaty człowiek usłyszał te słowa, odwrócił się i odszedł smutny. Przekonał się, że tak naprawdę łamał przykazania, ale nie chciał tego wyznać Panu Jezusowi i nie chciał poprosić Zbawiciela, aby dał mu Życie wieczne.

Bieg wydarzeń: Życie wieczne jest darem - nie zdobywa się go dzięki przestrzeganiu przykazań.

Dlaczego Bóg nadał nam te wszystkie przykazania, skoro nikt z nas nie jest w stanie przestrzegać ich w doskonały sposób? Czy chodziło o to, aby nas zasmucić, tak jak to się stało w przypadku bogatego, młodego dostojnika, który niestety odszedł od Pana Jezusa? Nie, absolutnie nie! Bóg dał nam przykazania, aby pomóc nam w zrozumieniu, że naprawdę jesteśmy grzesznikami i w uświadomieniu sobie, że potrzebujemy Pana Jezusa, aby zbawił nas od kary, na którą zasłużyliśmy. Nikt z nas nie musi odpowiedzieć z pychą, jaką pielęgnował młody dostojnik: „Przestrzegałem wszystkich tych przykazań!” Na pewno nie! Powtórzmy niektóre z rzeczy, których się uczyliśmy.

Punkt kulminacyjny: Krótki przegląd Dziesięciu Przykazań.

Niech dzieci powtórzą pierwsze dwa przykazania.

1. „Nie będziesz miał innych bogów obok mnie” (2 Mojż. 20:3).
2. „Nie czyn sobie podobizny rzeźbionej czegokolwiek, co jest na niebie w górze, i na ziemi, na dole, i tego, co jest w wodzie pod ziemią” (2 Mojż. 20:4).

Te dwa przykazania uczą nas, że jest tylko jeden Bóg i mamy Go miłować z całego serca i tylko Jego uwielbiać.

Czy możesz naprawdę powiedzieć, „Zawsze miłowałem Boga z całego serca i uwielbiam tylko Jego?” Niech

dzieci powtarzają każde przykazanie, które będziecie krótko omawiać.

3." Nie nadużywaj imienia Pana, Boga twojego, gdyż Pan nie zostawi bez kary tego, który nadużywa imienia jego" (2 Mojż. 20:7).

Trzecie prawo mówi nam, że nie powinniśmy używać Imienia Boga lub Jezusa Chrystusa w niewłaściwy sposób. Czy zdarza ci się czasami łamać to przykazanie?

4. „Pamiętaj o dniu sabatu, aby go święcić" (2 Mojż. 20:8).

Czwarte prawo mówi nam, że mamy spędzać niedzielę we właściwy sposób - chodzić do kościoła, wypoczywać i czynić dobrze innym. Czy spędzasz niedziele we właściwy sposób?

5. „Czcij ojca swego i matkę swoją, aby długo trwały twoje dni w ziemi, którą Pan, Bóg twój, da tobie" (2 Mojż. 20:12).

Piąte prawo mówi nam, że mamy czcić i słuchać rodziców. Czy zawsze tak postępujesz?

6. „Nie zabijaj „ (2 Mojż. 20:13).

Szóste prawo mówi nam, że nie wolno zabijać. Pan Jezus wyjaśnił, że to oznacza, iż nie powinniśmy nienawidzić innej osoby. Czy przestrzegasz tego prawa w swoich myślach i w swoim sercu?

7. „Nie cudzołóż" (2 Mojż. 20:14).

Siódme prawo mówi, że nie wolno popełniać cudzołóstwa.

Pan Jezus wyjaśnił, że nie powinniśmy pozwalać sobie na „brudne" myśli i pielęgnować je w swoich umysłach. Jak to jest u ciebie?

8. „Nie kradnij" (2 Mojż. 20:15).

Ósme prawo mówi, że nie wolno kraść. Czy zdarzyło ci się coś ukraść ?

9. „Nie mów fałszywego świadectwa przeciw bliźniemu swemu" (2 Mojż. 20:16).

Dziewiąte prawo mówi nam, że nie wolno nam opowiadać kłamstw o innych. Czy zdarzyło ci się, że obarczyłeś winą kogoś za coś, co sam zrobiłeś?

10. „Nie pożądaj" (2 Mojż. 20:17).

Dziesiąte prawo mówi nam, abyśmy nie pożądali. Czy kiedykolwiek pragnąłeś czegoś tak bardzo, że pomyślałeś: „Nie wiem jak będę mógł dalej żyć, jeśli tego nie dostanę"?

Ilustracja 6-6

Zakończenie: Wszyscy jesteśmy grzesznikami i potrzebujemy Zbawiciela.

Każdy człowiek żyjący na ziemi (z wyjątkiem Pana Jezusa) złamał niektóre lub wszystkie Boże przykazania. Bóg wiedział, że tak się stanie, kiedy nadał prawa i przekazał je Mojżeszowi. W tym samym czasie nadał Dziesięć Przykazań, a także udzielił Mojżeszowi innych bardzo ważnych wskazówek.

Powiedział Mojżeszowi, aby codziennie rano i wieczorem, każdego dnia, każdego roku, Izraelici składali w ofierze na ołtarzu baranka (2 Mojż. 29:38-39). Bóg pokazał ludziom, że choć zasłużyli na śmierć z powodu swojego grzechu, to baranek umierał za nich. Śmierć tych baranków była obrazem tego, co Pan Jezus, Bóg Syn, miał zrobić setki lat później. Pan Jezus, który był również nazwany „Barankiem Bożym", przyszedł z nieba na ziemię, aby prowadzić doskonałe życie, a potem umrzeć na krzyżu.

Kiedy pomyślisz o tym, to również uświadomisz sobie, że złamałeś wszystkie lub prawie wszystkie z Dziesięciu Przykazań. Bóg jest Bogiem świętym i On musi ukarać grzech. Ale kiedy Pan Jezus umierał na krzyżu, Jego Ojciec,

Bóg, włożył na Niego straszny ciężar wszystkich grzechów, które ty i ja popełniliśmy. Pan Jezus został ukarany zamiast ciebie. Tak więc, jeśli nigdy nie zaufałeś Panu Jezusowi jako swojemu Zbawicielowi, przyjdź do Niego dzisiaj i poproś Go, aby cię zbawił od grzechu i dał ci życie wieczne. Możesz pomodlić się tak:

„Drogi Panie, wiem, że złamałem wiele przykazań. Żałuję tego! Zaslужuję na karę. Dziękuję, że zostałeś ukarany za mnie, kiedy umarłeś na krzyżu. Przepraszam, chcę abyś oczyścił moje serce z każdego grzechu abym miał czyste. Proszę abyś zamieszkał w moim czystym sercu i pomagał mi żyć tak jak Tobie się podoba”.

Pytania powtórkowe

I. Jak brzmi ósme przykazanie? („Nie kradnij” - 2 Mojż. 20:15).

2. Bóg powiedział swojemu ludowi, że nie wolno kraść. Dał im wszystko, co było im potrzebne. Wymień dwie rzeczy, które Bóg im dał. (W lekcji podane są przykłady, że Bóg wyprowadził ich z Egiptu na wolność, chronił ich przed wrogami, karmił, dawał im wodę ze skały, prowadził przy pomocy wielkiego słupa ognia).

3. Jak brzmi dziesiąte przykazanie? („Nie pożądaj” - 2 Mojż. 20:17).

4. Co to znaczy „pożądać”? (Pragnąć z całego serca czegoś, co ma ktoś inny i zazdrościć mu tego).

5. W jaki sposób te dwa przykazania są ze sobą powiązane? (Pożądanie często może prowadzić do kradzieży).

6. Jakie pytanie powinieneś sobie zadać, kiedy oglądasz reklamy w telewizji? (Czy dana reklama nie sprawia, że czuję się niezadowolony z dobrych rzeczy, które dał mi Bóg? Czy nie zaczynam być chciwy i zazdrosny?).

7. W jaki sposób „bogaty młodzieniec” chciał osiągnąć życie wieczne i wejść do nieba? (Dzięki przestrzeganiu przykazań).

8. W jaki sposób Pan Jezus pokazał mu, że nie przestrzegał przykazań? (Pan Jezus uświadomił mu, że tak naprawdę nie miłował Go bardziej niż siebie samego. Powiedział mu: „Sprzedaj, co masz, i rozdaj ubogim... potem przyjdź i naśladowaj mnie!”

9. W jaki sposób otrzymujemy życie wieczne? (Jest to dar od Boga otrzymany po modlitwie).

10. Kto zapłacił za ten dar? (Pan Jezus).

Praca dodatkowa

Właściwa reakcja na reklamy

Wyobraź sobie, że ty (nauczyciel) jesteś spikerem prezentującym reklamy w telewizji. (Spoglądaj z góry monitora telewizyjnego albo posłuż się w tym celu pudłem).

Dzieci mają pomyśleć o właściwej reakcji na reklamy, wykazując radość zadowolenia i wdzięczności dla Boga i dla swoich rodziców. Kiedy dzieci wyrażą swoje odpowiedzi po pierwszej reklamie, może będzie konieczne, by pomóc im zanim przejdą do następnej. Po każdej reklamie sugerujemy właściwą odpowiedź.

Podnieś parę butów sportowych.

„Oto najlepsze buty, jakie można kupić! Dzięki nim możesz nawet stać olimpijczykiem, ale musisz mieć takie buty!”

(Sugerowana odpowiedź: „Jestem wdzięczny za dobre buty sportowe, które już mam. Moi rodzice są dla mnie wyjątkowi. Naprawdę nie uważam, abym potrzebował nowych butów).

Pokaż tabliczkę czekolady.

„Takiej czekolady potrzebujesz, abys miał dość energii! Nie ma takiej drugiej czekolady na całym świecie! Zamów ją już dziś!”

(Sugerowana odpowiedź: „Tak naprawdę to jej nie potrzebuję! Bóg pomógł moim rodzice, że mają dobre zarobki i mamy sporo dobrego jedzenia. Zresztą, czekolada nie jest zbyt dobra dla moich zębów, a w dodatku mogę od niej przytyć!).

Pokaż parę dżinsów lub jakieś inne ubranie.

„Te spodnie to najnowszy krzyk mody. Wszyscy twoi przyjaciele w szkole wkrótce będą je nosić. Musisz kupić je natychmiast!”

(Sugerowana odpowiedź: „Nie potrzebuję ubierać się tak jak inni. Bóg chce, abym był zadowolony z tego, co mam, nie zazdrościł innym i nie pożałował tego, co oni mają).